

Τά Κανδυλιώτικα

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" Γραφεία: Κεραμεικού 23 ΑΘΗΝΑ • ΕΤΟΣ 8ο Αριθ. Φύλλου 29 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2000

Επίκαιρη σάτιρα

ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΥΠΕΡΟΠΤΕΣ

Του Γιάννη Αλ. Βαρδουλιώτη

Από καιρό, δεν ξέρω τι διάολο μου 'δέχτη και παρακολουθώ την κίνηση και συμπεριφορά του [κάθε επισκέπτη].

Πολλοί είναι άνθρωποι πολύ ωραίοι' σέβονται που βρίσκονται κάτω απ' των φίλων τους, του πατριώτη ή τ' αδελφού την στέγη.

Είναι σεμνοί και ευγενείς και χαίρεσαι να τους φιλοξενείς.

Μερικοί απ' ό,τι καταλαβαίνω τηρούν το παλιό κατεστημένο.

Βρίσκονται στον παράδεισό τους τα θέλουν όλα τζάμπα κι έτοιμα και κάποιους να τους υπηρετούν με δίχως ΙΚΑ κι ένσημα.

Τα πάντα τούς αρέσουν και τα θαυμάζουν χέρι στην τσέπη όμως δεν βάζουν.

Όλα τα θέλουνε στο χέρι, φωνάζουνε τη δούλα να τους τα φέρει.

Τρώνε πίνουν και πάνε τσάρκα κι αυτοί που τους κάνουν το τραπέζι κάθονται και πλένουνε τα πιάτα.

Το απόγευμα όταν ξυπνάνε κάθονται γύρω στα μπαλκόνια και η δούλα η καημένη, αφού φέρει τους καφέδες το ουζάκι τους μεζέδες, πάει και τους μαζεύει τα σεντόνια.

Τους 'ξαναγκάζει η σκέψη τους η σκουριασμένη να πιστεύουν, πως αυτοί που μένουν στο χωριό να τους υπηρετούν είναι υποχρεωμένοι.

Έρθε η ώρα ν' αρχίσουν να συμβάλουν και το χέρι στα πιάτα και στην τσέπη τους να βάλουν.

Πώς έχουν κόπο και κόστος τα θαυμάσια, πρέπει, κάποια μέρα, να καταλάβουν τα... κουμάσια.

Και ...προς Θεού! Δεν θέλω όλους στην ίδια μοίρα να τους κατατάξω, ούτε τα χλωρά με τα ξερά να κάψω.

Όσους η σάτιρα σας αγγίζει αντί να παραξηγηθείτε, Να κοιτάχτε, φίλοι, να συμμορφωθείτε.

Και να σας λείψουν τα καμώματα γιατί έχουμε' όλοι μας τα ίδια δικαιώματα.

Αυγουστιάτικη Διαδρομή στο Χωριό μας

Γράφει ο Αναστάσιος Κ. Οικονομόπουλος

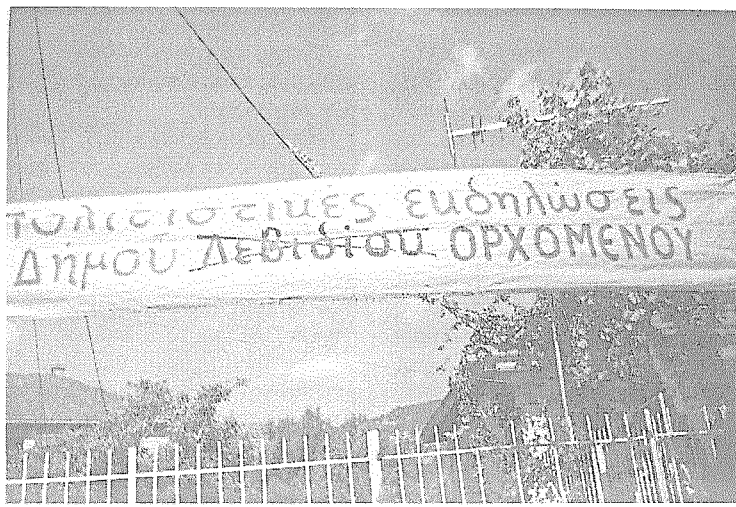
Αύγουστος 2000! Η Κανδύλα σφύζει από ζωή. Όλοι οι Κανδυλιώτες, όπου και να βρίσκονται, φροντίζουν να είναι παρόντες στο Χωριό μας τον Αύγουστο μήνα! Έτσι ο πληθυσμός του Χωριού μας και η κίνηση σ' αυτό ανεβαίνουν κατακόρυφα! Η Κανδύλα

μας ντύνεται στα γιορτινά της, γιατί ζει τις ωραιότερες ημέρες του χρόνου. Γεγονότα και εκδηλώσεις πολλές. Το πανηγύρι του Χωριού μας Όπως είναι γνωστό πραγματοποιείται με την ευκαιρία της μεγάλης θρησκευτικής γιορτής της Κοιμήσεως της Θεο-

τόκου την 15 Αυγούστου. Μέγας εσπερινός στο «Μοναστήρι» την παραμονή 14 Αυγούστου 2000 το απόγευμα. Αθρόα συμμετοχή κόσμου. Πανηγυρική θεία Λειτουργία ανήμερα 15 Αυγούστου. Η κοσμοσυρροή δεν έχει προηγούμενο. Οι Κανδυλιώτες και οι κάτοικοι της γύρω περιοχής με την αυθόρμητη συμμετοχή τους τιμούν την μεγάλη γιορτή το «Πάσχα του Καλοκαιριού». Γλέντι στο κέντρο του Χωριού το βράδυ της παραμονής και ανήμερα. Όλος ο κόσμος απολαμβάνει την γιορτινή ατμόσφαιρα. Πάντα τέτοια εύχονται όλοι και εμείς μαζί.

Μία πρόταση για το πανηγύρι: Δεν θα ήταν καλύτερα όλοι οι επαγγελματίες στο κέντρο του Χωριού, σε κοινή συνεννόηση να οργανώσουν μαζί το Πανηγύρι με τα όργανα πληρωμένα από τους ίδιους και με επιβάρυνση των δεσμεύσεων, έτσι ώστε αυθόρμητα και χω-

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Στον Απόηχο της Ολυμπιάδας ΓΙΑΝΝΑ Π. ΣΟΥΛΕΛΕ Η «πρώτη» λαμπαδηδρομος που έγινε τέταρτη για λόγους σκοπιμότητας.

Του Φάνη Σ. Δεληγιάνη (Μπλούτα)

Η Γιάννα Σουλελέ από δεύτερη λαμπαδηδρομος, έτρεξε τεταρτη τσέρτη και η αλλαγή αυτή εξόργισε τους Αυστραλούς

που έπεσε από τα βόλια των Γερμανών στις 16-4-1944 (βλεπ. ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΝΔΥΛΑ σελ. 105) - Η Ολυμπιακή Επιτροπή αντικατέστησε την τελευταία στιγμή την Γιάννα με την 11χρονη Σοφία κόρη του Αντιπροέδρου της ΔΟΕ Κέβιν Γκόσπερ. Η αλλαγή αυτή εξόργισε τους Αυστραλούς, προκάλεσε σάλο. Τα μέσα ενημέρωσης χαρακτήρισαν την απόφαση σκανδαλώδη, πρωτοφανή και απαράδεκτη. Τελικά η Γιάννα έτρεξε τετάρτη. Η Γιάννα ενημερώθηκε την τελευταία στιγμή και απάντησε: «Για μένα -είπε- είναι τιμή που βρισκομαι εδώ και θα λάβω μέρος στη μεταφορά της Φλόγας. Μπορεί να μην είμαι η πρώτη Αυστραλέζα που θα την πάρω στα χέρια μου, αλλά θα είμαι η πρώτη Ελληνοαυστραλέζα». Στις 10-5-2000 ώρα 13.00 στο ραδιοφωνικό Σταθμό Σκάι την άκουσα κατά σύμπτωση.

Γιάννα Π. Σουλελέ, σε συγχαίρω για τη συμμετοχή σου αφ' ενός, αφετέρου για όσα απάντησες με σαφήνεια και ευθύτητα.

Τίμησες ταυτόχρονα την γενέτειρά σου Αυστραλία, την Ελλάδα, τις ρίζες των Γονέων σου, του Παππού σου και της Γιαγιάς σου που είναι από το Διακόπι και Κανδύλα Αρκαδίας. Μπράβο σου.

Στις 10-5-2000 από την Ολυμπία ξεκίνησε η Ολυμπιακή Φλόγα για Σίδνεϋ Αυστραλίας με πρώτο λαμπαδηδρόμο τον πρωταθλητή μας Λάμπρο Παπακόστα, δεύτερη ήταν η Ελληνοαυστραλέζα Γιάννα Π. Σουλελέ ετών 16. - Η Γιάννα είναι κόρη του Παναγιώτη Κ. Σουλελέ και της Παναγιώτας Π. Σουλελέ - Πάτσου. Ο πατέρας του Παναγιώτη είναι ο Κων/νος Σουλελέ που γεννήθηκε στο Διακόπι (Μπεντένι) Κανδύλας.

Η μάνα του είναι η Γιάννα Γ. Επρωγιάννη κόρη του Κανδυλαίου Αρχιμουσικού του 11ου Συντάγματος Τριπόλεως 1938-1940 Γεωργίου Α. Επρωγιάννη

Με τόλμη

ΔΙΧΟΝΟΙΑ

Διαπιστώνω, με λύπη μου, ότι τον τελευταίο καιρό έχει πέσει στο χωριό μιά διχόνοια που σε τίποτα δεν ωφελεί.

Ενώ υπάρχουν προβλήματα, όπως ο Αναδασμός, η ονομασία του Δήμου, η τύχη του Δημοτικού μας Σχολείου, η ύδρευση και τόσα άλλα λιγότερο ή περισσότερα σημαντικά, αντί να καθήσουμε και να χαράξουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ μια κοινή στρατηγική και πορεία, ο καθένας ενεργεί κατά βούληση και κριτικάρει τις ενέργειες του άλλου.

Μερικοί, που είχαν και φιλοδοξία ν' αναδειχθούν σε τοπικούς άρχοντες, απέχουν επιδεικτικά.

Μήπως πρέπει να προβληματιστούμε λιγάκι;

Μήπως ο Σύλλογός μας θα πρέπει να στηριχτεί και να μαζικοποιηθεί για να γίνουν μαζί με το τοπικό Συμβούλιο οι φορείς για την προώθηση από κοινού των προβλημάτων του χωριού;

Το έχω γράψει κι άλλη φορά' το επαναλαμβάνω και πάλι: Συσπειρωθείτε στο Σύλλογο. Είναι από τα λίγα όργανα που, ΕΚΤΟΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, μπορεί να προβάλλει αιτήματα.

Επί τέλους, ας συνειδητοποιήσουμε όλοι το κακό που κάνουμε στη γενέτειρά μας με την ΓΚΡΙΝΙΑ μας και προ παντός την ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ μας.

Σταύρος Λαγός

Του Κώστα Μητρόπουλου (Από τα "ΝΕΑ")

Για τους Κανδυλιώτες

Δεν υπάρχει δήμος ΛΕΒΙΔΙΟΥ, αναγνωρίζουμε μόνο το δήμο ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

Αρκαδικά Διηγήματα

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Του ΘΕΟΔ. ΤΡΟΥΠΗ

Εννιά μηνών ορφάνεψα από πατέρα. Μά από ορφάνεια δεν κατάλαβα τίποτα...

Η μάνα μου, μου παραστάθηκε μάνα και πατέρας... 'Αξιος προστάτης κι αξεπέραστος δουλευτής και νοικοκύρης. Και ζευγολάτισσα και μυλωνάς, και περιβολάρισσα και μαρτινολόισσα και υφάντρα και νοικοκυρά και πάνω απ' όλα μάνα. Μ' έμαθε να αγαπάω τους ανθρώπους, τη φύση και τη ζωή. Με διδάξε όλα τα απλά μα μεγαλόπρεπα και ωραία στολίδια της ανεπανάληπτης ζωής του χωριού μας. Και μ' έφτιασε να νιώθω σιγουριά και εμπιστοσύνη στον εαυτό μου όταν μ' οδηγούσε, σαν σοφός δάσκαλος, στην εκκλησία και στην ξωμαχιά. Κανένα παράπονο δεν ένιωσα ποτέ μου από κείνη. Το μόνο μου βαχ ήταν που δεν είχα κι εγώ έναν αδερφό να παιζώ όπως ο Τάκης του δάσκαλου, όπως όλα τα παιδιά του Κερμπεσιώτη.

Ωστόσο κάποτε η Ρήνα του μπαρμπα-Γιώργη του Στρίκου με βρήκε, κάποιο καλοκαιριάτικο μεσημέρι, την ώρα της ξωμαχιάς, απάνου στο τουράκι στο κεντρί του μπάρμπα - Χρήστου του Στρίκου, να κλαίω βουβός και ολομόναχος και με ρώτησε:

- Γιατί κλαις, Θεοδράκο; Ποιός σε μάλωσε;
- Γιατί κλαίει τα ματάκια μου;
- Ναί... Γιατί κλαίς;
- Τα ματάκια μου κλαίει για τον πατεράκο τους...

- Μην κλαις... 'Όταν θα μεγαλώσεις, θαρθεί ο πατεράκος σου...

Και δάκρυσε και κείνη. Μα το ήμερο και αγαθό της βλέμμα εκείνο είχε τόση σιγουριά που μ' έκανε να την πιστέψω... Και μου φύτεψε ρίζα ελπίδας, πως, σαν μεγάλωνα, θαρχόταν κι ο πατέρας μου... Με πήρε από το χέρι, με τίναξε απ' τους μπωχούς, μου πάστρεψε τα δάκρυα και μ' ανέβασε στην πέτρινη σκάλα της και με φίλεψε αχνιστό χάσικο ψωμί και μούρες μελισσές...

Το νοστιμότερο φίλεμα της ζωής μου!

Θα ήμουνα τότε πεντέξι χρόνων... Δεν ήμουν δασκαλούδι. Πέρασαν δύο-τρία χρόνια.

Η Βασίλω του Αντώνη του Βέργου και η Αντριάνα του Λάμπρου και δυό τρία άλλα μικρότερα παιδιά, που δε θυμάμαι τώρα, ήσανε πηγαμένα στου Μπουλούτσου ν' ανάφουνε το καντήλι της φρεσκοπεθαμένης γρια-Νάσιαννας της Βέργαινας κι ερχόσαντε σιαδών στην Πούλω ηλαλώντας...

Ο ήλιος κατακόκκινος βύθιζε στο ματωμένο Κατάκωλο και χρύσωνε ένα γύρω τις βουνοκορφές και ήσκιαναν τα λαγκάδια.

Εγώ με άλλα παιδιά έπαιζα, την ώρα κείνη τη μαγική, στην Κουτσαντρέικη ραχούλα και καρτέρηγα τη μάνα μου να ξαναφάνει από το μύλο...

Ωσπου έφτασαν τα κορίτσια και μας λένε:

- 'Όλοι οι πεθαμένοι του χωριού ζωντανέψανε κι έρχονται στο χωριό.

- 'Ερχεται ο πατέρας σου, Θεοδράκη... (μου είπε η Βασίλω).

- Ναί! Αλήθεια σου λέει... (βεβαίωσε σοβαρή η Ανδριάνα).

Σάστισα από χαράς αγαλλίαση... Μα πώς θα με γνωρίσει; Και πώς θα τον γνωρίσω; Σκέφτηκα και έκανα να τρέξω προς το μύλο, για να το ειπώ στη μάνα μου να χαρεί και να ρθεί ν' ανοίξει το σπίτι.

- Πού πας; ...Δε θα τον καρτερείς; (Μου είπαν μ' ένα στόμα τα παιδιά).

- Πάω να το ειπώ στη μάνα μου! (τους φώναξα και σκαπέτησα στη ραχούλα...).

Στη μέρτζελη άκουσα το τσοκανάκι της λιάρας μας... Η χαρά μου απλώθηκε και σκέπασε ούλη την πλάση. 'Ενιωθα μικρός Θεός, που κράταγα ούλο τον κόσμο στη χούφτα μου... Και τον κανάκενα απάνου στο γοργό χτύπο της μικρούλας μου καρδιάς.

- 'Ελα, μάναaaa!... 'Ερχεται ο πατέρας μου!... (φώναξα στη μάνα π' ανηφόριζε ζαλωμένη το συνοικότραστο).

- Ποιός πατέρας;... Τί λες;... (μ' απολογήθηκε αποσταμένα).

- Ο πατέρας μου!...

- Καλά! 'Ερχουμαι...

Σε λίγο ανταμώνσαμε. Με πήρε στην αγκαλιά της και με φίλησε, πασχίζοντας να μη βλέπω τα δακρυσμένα και χαρούμενα μάτια της. Κι εγώ βιαστικός και ανυπό-

μονος άρχισα να λέω την ιστορία των αναστημένων νεκρών και να την παρακαλώ να κάνει πιο γοργό το περπάτημά της... Μα κείνη δεν άλλαξε ρυθμό... Δεν έλεγε τίποτα.

Φτάσαμε στο σπίτι... Πατέρας πουθενά... Μα εγώ πίστευα πως πήγε στα μαγαζιά και θάρθει την ώρα που περνάνε οι κατομαχαλίτες άντρες κουβεντιάζοντας και γελώντας. Κι έκατσα στο κατώφλι της πόρτας μας και τον περίμενα...

Περάσανε όλοι. Ο μπάρμπα-Νικόλας ο Βέργος, που ήσαντε ίσια-ίσια στα χρόνια, ο μπάρμπα-Αγγελής ο Κλεισούρας, ο Γιώργης του Σουλελέ, ο μπάρμπα-Αγγελής ο Γρέκης, το παιδί του ο Κώστας... 'Όλοι... 'Όλοι... Κι ο πατέρας μου... δεν φαινόταν πουθενά...

Η μάνα μου άρμεξε τη λιάρα μας στην караβάνα, μόντριψε και ψωμί κι έτρωγα και έκανα τις σκέψεις μου, χωρίς να τις λέω φωναχτά σε κανέναν.

'Έπεσα να κοιμηθώ, αφού, από μέσα μου, προσευχήθηκα με τούτη την παράκληση:

«Θεέ μου, Θεούλη μου, Θεουλάκο μου, όταν αφήσεις τον πατέρα μου, νά ρθει, να του ειπείς να ρθεί στο σπίτι μας στο χωριό, να μη πάει στο μύλο, γιατί μένουμε στο χωριό τώρα... από τότε που σκοτώθηκε ο μπαρμπα-Γιώργης στον πόλεμο με τους Ιταλούς...».

Την αυγή ξύπνησα... Ξεκούμπωσα την караβάνα... 'Έφαγα το τριψινιασμένο γάλα μου άνιφτος - η μάνα και η Λιάρα έφυγαν αυγή για το μύλο - και κατέβηκα στην αυλή της θεια-Χρήσταινας και τόστρωσα στο παιχνίδι, με τ' άλλα γειτονόπουλα... Τα είχα όλα ξεχάσει...

Μα κείνο που δεν θα ξεχάσω ποτέ είναι η αγαλλίαση, που μου χάρισε το πιο ωραίο ψέμα, που άκουσα ποτέ στη ζωή μου... Και πόσο αγάπησα, Θεέ μου, κείνα τα δυό κορίτσια... Και πόσο τ' αγαπώ ακόμα!

ΘΕΟΔ. ΤΡΟΥΠΗΣ

Εκπαιδευτικός

Δημοσιεύτηκε στο «**ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΩΝ ΑΡΚΑΔΙΚΩΝ 1981-1982 τόμος Α' (Θ) έκδοση «ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ»**

Δημοτικό Τραγούδι

ΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

του Θάνη Σ. Δεληγιάννη - Μπλούτα

Στις 29 Ιουλίου 2000 ημέρα Σάββατο στα Λαγκάδια Γορτυνίας πραγματοποιήθηκε Παμπελοποννησιακός Διαγωνισμός Δημοτικού Τραγουδιού με συμμετοχές από όλη την Ελλάδα.

Οι δηλώσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό ξεπέρασαν τις 45 και μετά τον προκριματικό που έγινε το πρωί της 29ης Ιουλίου προκρίθηκαν 19 άτομα, τα οποία διαγωνίσθηκαν το απόγευμα παρουσία πολυπληθούς κοινού που συγκεντρώθηκε για να παρακολουθήσει τον διαγωνισμό. Η κριτική επιτροπή αποτελούμενη από 6 άτομα επέλεξε με εξέχουσες θέσεις στην τέχνη στη μουσική και γράμματα με μεγάλη εμπειρία στο Δημοτικό τραγούδι.

Τα βραβεία ήταν 3 για τους μεγάλους και 3 για παιδιά. Βραβεία για τους μεγάλους: Α. βραβείο 150.000 δρχ. Β. βραβείο 100.000 δρχ. και Γ. βραβείο 50.000 δρχ. Για τα παιδιά τα βραβεία ήταν σε μικρότερα ποσά. 1ο Βραβείο Αναγνωστοπούλου Αθηνά από το Βαθύλακο Καρδίτσας στο τραγούδι «Μάνα χαρά μεγάλη» νησιωτικό και χρηματικό έπαθλο 150.000 δρχ. 2ο βραβείο Σαββίδη Βάσω από τον Πόντο στο τραγούδι «Θρήνος Πόντου για την Κωνσταντινούπολη» χρηματικό έπαθλο 100.000 δρχ. και 3ο βραβείο στον Ξηρογιάννη Παρασκευά από την Κανδύλα στο τραγούδι «Παρασκευή ξημέρων» (Καραϊσκάκης) και χρηματικό έπαθλο 50.000 δρχ. Είναι το δεύτερο βραβείο που παίρνει ο Τσεβάς. Το πρώτο το πήρε πριν μερικά χρόνια, στην εκπομπή «Να η ευκαιρία» του μεγάλου μουσικού Γιώργου Κατσαρού στην τηλεόραση σε ένα Δημοτικό Τραγούδι του που έκανε γνωστή την Κανδύλα μας σε όλη την Ελλάδα - τότε δέχτηκα πολλά τηλεφωνήματα από συναδέλφους μου και μαθητάς μου από πολλές πόλεις της Ελλάδος που με γνωρίζουν πολύ καλά. - Ρε Τσεβά (προφορά Κανδύλας) Μπράβο σου. Συγχαρητήρια. Στόχος από εδώ και εμπρός και για άλλα βραβεία και επιτυχίες. Είμαι στη διάθεση όλων των Κανδυλαίων και όπου και να βρίσκονται και δική σου αρκεί να με ενημερώσουν γραπτώς ή τηλεφωνικώς 2796856 και θα γράψω προβάλλοντας με όλη μου τη δύναμη αρκεί να είναι αξιόλογο.

Τραγούδι της ξενιτιάς

Ανάθεμά σε, ξενιτιά, με τα φαρμάκια πόχεις!...
Θα πάρω έναν ανήφορο να βγω σε κορφοβούνι,
να βρω κλαράκι φουντωτό και ριζιμό λιθάρι,
να βρω και μιά κρυόβρυση, να ξαπλωθώ στον ίσκιο,
να πιω νερό να δροσισθώ, να πάρω λίγη ανάσα,
ν' αρχίσω να συλλογισθώ της ξενιτιάς τα πάθη,
να ειπώ τα μαύρα ντέρτια μου και τα παράπονά μου.

'Ανοιξε θλιβερή καρδιά και πικραμένο αχειλί,
βγάλε κανα χαμόγελο και πες κανα τραγούδι.

Τραγούδια αν έχ' η μαύρη γη, κι ο τάφος χαμογέλια,
έχει και του παιδιού η καρδιά που περπατεί τα ξένα.
Τα ξένα έχουν καημούς πολλούς και καταφρόνια πλήθος!
Στα ξένα δεν ανθίζουσε την 'Ανοιξη τα δέντρα,
και δε λαλούνε τα πουλιά, γεστός δε λάμπει ο ήλιος,
δε φυλλοτριάζουν τα βουνά, δεν πρασινίζει ο κάμπος,
και δε δροσίζει το νερό, και το ψωμί πικραίνει!

Στα ξένα, ποιός θα σε χαρεί και ποιός θα σου γελάσει;
Πούν' της μανούλας τα φίλιά, τα χάδια του πατέρα;
Πούναι τα γέλια τ' αδερφού κ' η συντροφιά του φίλου;
Πούν' της αγάπης οι ματιές και τα γλυκά τα λόγια;

Αν αρρωστήσεις, ποιός θαρθεί στην ξενιτιά σιμά σου,
να σε ρωτά τον πόνο σου, τα γιατρικά να δίνει,
στο έρμο σου προσκέφαλο να ξενυχτάει μαζί σου;
Κι αν έρθει μερ' αγλύκαντη στα ξένα να πεθάνεις,
ποιός θα βρεθεί στο πλάι σου τα μάτια να σου κλείσει;
Ποιός θα σου λούσει το κορμί, ποιός θα σε σαβανώσει;
Στο λείψανό σου ποιός θαρθεί λουλούδια να σε ράνει;
Και ποιός με πόνο θα ρικτεί στο νεκροκρέββατό σου
για να σε κλάψει; Ποιός θα ειπεί για σένα μοιρολόγι;
Αχ! πώς τους θάφτουν, νάξερεις, και πώς τους παν τους ξένους!...
Χωρίς λιβάνι και κηρί, χωρίς παπά και ψάλτη!

Ανάθεμά σε, ξενιτιά, με τα φαρμάκια πόχεις!...
Πού να τον πω τον πόνο μου, πού να τον απορίξω;
Να τον ειπώ στα τριστράτα, τον παίρνουν οι διαβάτες
να τον αφήσω στα κλαριά, τον παίρνουν τ' αγριοπούλια!...
Κι αν κλάψω, τα φαρμακερά τα δάκρια πού να πέσουν;
Αν πέσουνε στη μαύρη γη, χορτάρι δε φυτρώνει'
αν πέσουνε στον ποταμό, ο ποταμός θα στύψει'
αν πέσουνε στη θάλασσα, πνίγονται τα καράβια'
κι αν τα βαστάξω στην καρδιά, με καιν, με φαρμακώνουν!
Ανάθεμά σε, ξενιτιά, με τα φαρμάκια πόχεις!...

ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ Κ.

ΠΟΛΥ ΜΑΚΡΙΑ

Από τη Χρυσάφω Καστούμη - Βαρδουσιώτη

Πολύ μακριά σ' ένα πάρκο *Ιεθνικό* *τσιπς τσιμπολογάνε*
για γυναίκα πονεμένη *το υπόλοιπο στα πουλάκια το*
στο παγκάκι καθισμένη *Ιπετάνε*
τους περαστικούς κοιτάει *γουλιά γουλιά την κόκα κόλα*
στα πουλιά ψωμί πετάει *και στα Αγγλικά μιλάνε.*
και τους γλάρους απ' αλάργα *Μα κάτι σαν να θυμώνται*
έναν έναν μετράει. *κάτι τρέχει στα μακριά*
ποτέ δεν ήτανε ξανθούλες
είχαν καστανά μαλλιά.

Με δεμένο το 'να χέρι *Πόδια χέρια δεν πονούσαν*
προσπαθεί τη ζωή πίσω να *και όχι τόσο τσουποτούλες*
ιφέρει.

Δίπλα της μια άλλη γυναίκα *Ιφτάνει*
στην μαγκούρα στυλωμένη *Μες τα μάτια κοιταζόνται*
με ξανθά μαλλιά βαμένα *στο σχολείο ευθύς θυμώνται*
της χαμογελάει, μα τα μάτια *το «Ζάξειον» διδακτήριο*
της κλαμένα. *που ήταν πέτρινο, ψηλό*
μες στη μέση στο χωριό.

Αγνωστες και οι δυό *Και στις γειτονιάς τις βρύσες*
καθισμένες στο παγκάκι *που επισίχανε κρυφτό*
η κάθε μιά τις πατάτες *είναι απ'τον ίδιο τόπο*
και Κανδύλα το χωριό.

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΔΕΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ

Για όσους επιθυμούν κρασί βαρελίσιο,
σπιτικά εδέσματα και περιβάλλον
που να θυμίζει προπολεμική εποχή.

ΚΟΙΛΗΣ 2 ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
(ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΤΑΘΜΟΥ ΜΕΤΡΟ) ΤΗΛ.: 3458664

«ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ»

Έκδοση του Συλλόγου
των εν Αθήνας
και Απανταχού
Κανδυλιωτών
"Η ΠΡΟΟΔΟΣ"

Γραφεία:

Κεραμεικού 23 Τ.Κ. 10437

1ος όροφος

ΤΗΛ.-FAX: 5240271

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού δρχ. 1.000

Εξωτερικού Αμερικής δολ. 25

Αυστραλίας 30

Αφρικής ραντ. 50

Για τους κατοίκους του
χωριού οι συνδρομές
είναι προαιρετικές.

Για τα μέλη του Συλλόγου
συνδρομή Συλλόγου και
εφημερίδας μαζί 2.000 δρχ.

Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο

Αναστάσιος Κ. Οικονομόπουλος

Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου

Ενυπόγραφα άρθρα απηχούν τις
προσωπικές απόψεις των συντα-
χτών και ουδεμία ευθύνη φέρει το
Δ.Σ. του συλλόγου

ΠΕΡΙ ΥΔΑΤΩΝ

Δεν έλαβε υπ' όψιν του τις γνωμοδοτικές αποφάσεις του Τοπικού Συμβουλίου Κανδύλας ο κ. Δήμαρχος για την ύδρευση και την άρδευση του χωριού μας και τώρα ψάχνει για νερό.

Του ζητήθηκε από το Τ/Σ να έρθει για να ελεγχθούν κάποιες τυχόν παραβάσεις και ακόμα να φανεί.

Με συμβουλές από κολλητούς που βολεύονται από την παρούσα λειτουργία των δικτύων, το πρόβλημα έλλειψης νερού σε ορισμένες γειτονίες, κύριε Δήμαρχε, δε λύνεται.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Με προσκάλεσε για δεύτερη φορά ο κ. Δήμαρχος στο τοπικό κοινοτικό κατάστημα για να συζητήσουμε διάφορα θέματα σε επίπεδο μάλλον «...καφενοσυζήτησης...».

Ήρθε μαζί με τον κ. Αντιδήμαρχο και όταν τους ρώτησα γιατί η πρόσκληση δεν έγινε από τον Πρόεδρο του Τ/Σ όπως ορίζει ο νόμος με τις απαραίτητες διαδικασίες μου απάντησαν τα εξής:

Παρέβλεψαν τον Πρόεδρο του Τ/Σ επειδή σαν Δημοτικός Σύμβουλος υπέγραψε έγγραφο μαζί με τους άλλους Δημοτικούς Συμβούλους για τη σύγκληση Δημοτικού Συμβουλίου.

Ρε μπας και έχουν μπερδέψει τη Δημοκρατία με... τίποτα άλλο;

ΑΝΤΑΜΩΜΑ

Πολλά γράφτηκαν στην εφημερίδα σας για το περσινό αντάμωμα στο χωριό μας.

Η πραγματικότητα είναι ότι από τους διοργανωτές δεν ρωτήθηκε ούτε καλέστηκε το Τοπικό Συμβούλιο Κανδύλας.

Δυστυχώς αυτό ΜΟΝΟ έγινε στο Δημοτικό Διαμέρισμα Κανδύλας.

Κάποιοι ακόμη κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν.

ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ

Μιλούσε σε συνέδρια του νομού μας και αρθρογραφούσε στον Αρκαδικό τύπο για πλατειές συνεργασίες, δημοκρατικές διαδικασίες

πέρα από τα στενά όρια των χωριών μας, για τα καλά που θα φέρει ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» στην περιοχή μας.

Ηγήθηκε ενός συνδυασμού στενά τοπικιστικού, «πατριωτικό» τον αποκάλεσε με την προτροπή των «σοφών», του χωριού μας και μάλιστα με...«βούλα».

Πίστεψε ότι με κάποιους «κολλητούς», από την Κανδύλα ένα τσοπάνη - ενοικιαστή από το Καλπάκι, ένα γέροντα από τον Παλαιόπυργο και ένα παράξενο από το Άγαλι θα γινότανε Δήμαρχος.

Στις προεκλογικές ομιλίες του αντί να αναφέρεται στο 2000, μιλούσε για το 1983-87.

«Κοκκοράκια», απεκάλεσε αυτούς που η γενική συνέλευση των κατοίκων της Κανδύλας το 1985 τους ανέθεσε να οργανώσουν την αντίσταση του χωριού μας, για να μην πάρει ο τότε Δήμαρχος της Τρίπολης το νερό από την περιοχή μας, το απαραίτητο αγαθό για την αξιοποίηση του τόπου μας.

Αυτός, ο εκλεγμένος Πρόεδρος, έλειπε στα υπουργεία έλεγε, σε ποιο όμως δεν μας είπε, μήπως στο υπουργείο Δημοσίας Τάξης;

Προδότες αποκάλεσε όσους δεν υποστήριξαν την υποψηφιότητά του, επειδή πίστευαν ότι ρίψασπις πρόεδρος δεν είναι κατάλληλος για υποψήφιος Δήμαρχος, και κάλεσε ονομαστικά τις οικογένειες να προσέχουν.

Χειροκροτούσαν ορισμένοι «ηγέτες μας», παπάδες και ψαλτάδες, μεγάλοι απόντες στα δύσκολα.

Τώρα αρθρογραφεί στα ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ και δίνει συμβουλές για το πως πρέπει να γίνεται η διαχείριση του Δημοσίου χρήματος.

Οι πατριώτες μας από την Ν. ΑΦΡΙΚΗ ακόμη ρωτούν για το πως, που και πόσα χρήματα διατέθηκαν από αυτά που επί προεδρίας του έστειλαν. Το πρόχειρο τετράδιο του συνεργάτη του και κάποια βιβλιάρια ταχυδρομικού ταμειτηρίου σχεδόν μηδενισμένα, λίγο τους διαφώτισαν.

Όσο για αρκετά χρηματικά εντάλματα στην κοινότητα ακόμη δεν έχει ξεκαθαρίσει, ποιών υπογραφές φέρουν. Η τηλεφωνική διοίκηση, βλέπεις, δεν μπορεί ακόμη να βάλει υπογραφή.

ΔΑΣΚΑΛΕ ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΣ λέμε ακόμη στην Κανδύλα, και ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ.

ΚΑΝΔΥΛΑ 25/7/2000

ΕΗΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΤΟΠΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Γ. ΚΑΛΠΑΚΙΩΤΗ

Επληροφορήθηκα ότι εστάλη στην εφημερίδα σας ένα κείμενο λιβελλογράφημα με συντάκτη τον Παναγ. Ξηρογιάννη προς δημοσίευση, το οποίο είχε αναρτηθεί στον πίνακα ανακοινώσεων του χωριού μας, με το οποίον λοιδορούνται πλείστοι όσοι συγχωριανοί μας με χαρακτηρισμούς περιφρονητικούς και ταπεινωτικούς. Για δε το πρόσωπό μου επεφύλαξε εξυβριστικούς και προσβλητικούς χαρακτηρισμούς αποσκο-

πών στην κατασκευοφάντησή μου προς τους συγχωριανούς μας για οικονομικές ατασθαλίες στην Κοινότητα ετών 83-87 επί προεδρίας μου.

Οι όπωσδήποτε τόσο παράνομες και εγκληματικές αυτές πράξεις του έβλαψαν ανεπανόρθωτα την τιμή και την υπόληψή μου ως ατόμου και ως οικογενειάρχου αλλά και ως ατόμου μέσα στην κοινωνία, τόσο στην Κανδύλα αλλά και σε Κανδυ-

λιώτες εσωτερικού και εξωτερικού.

Η σημερινή περιφορά αυτή του συγχωριανού μας Παναγιώτη Ξηρογιάννη, πρωτοφανής στα ήθη και έθιμα του χωριού μας, συνετέλεσε ώστε να διασυρθεί το όνομά μου χωρίς λόγο, αφού ο ίδιος γνωρίζει ότι καμιά οικονομική ατασθαλία δεν υπήρξε και οπωσδήποτε αποδέχτηκε το διασυρμό μου αυτό.

Δυστυχώς, και παρά τη θέλησή μου, είμαι υποχρεωμένος να ζητήσω την προστασία της ελληνικής δικαιοσύνης για να σταματήσει ο διασυρμός αυτός και για να προστατέψω την τιμή και την υπόληψή μου σαν άτομο στην οικογένειά μου και στην κοινωνία.

Βεβαίως, εφ' όσον το φύλλο σας με φιλοξενήσει, θα αναφερθώ λεπτομερειακά στις συκοφαντικές αιτιάσεις του άνω συγχωριανού μας για πλημμελή διαχείριση των χρημάτων των συγχωριανών μας της Νοτίου Αφρικής και όσων άλλων αναφέρει.

Με τιμή
Γιώργος Καλπακιώτης
Πολ/κός μηχανικός

Η απάντηση των «Σοφών»

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ 1998

Η φράση «Ο Σύλλογος τα έκανε όλα» ακούεται στο χωριό μας για τον ρόλο που έπαιξε ο Σύλλογός μας στις δημοτικές εκλογές του 1998. Προς άρση κάθε αμφιβολίας και για την αντιμετώπιση της παραπληροφόρησης καθιστούμε γνωστό στους αναγνώστες μας ότι ο Σύλλογος, με γνώμονα το συμφέρον του χωριού, το οποίο εντοπιζόταν στην εκλογή Δημάρχου Κανδυλιώτη, όπως τονίστηκε και στο υπ' αριθμόν 20 φύλλο της εφημερίδας μας «Τα Κανδυλιώτικα», με τίτλο «ΤΑ ΕΝ ΟΙΚΩ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ ΔΗΜΩ», έκανε τις εξής ενέργειες:

1. Εκάλεσε τους δύο υποψηφίους κ.κ. Χαράλαμπο Καραμπή στα Γιώργο Καλπακιώτη στα γραφεία του Συλλόγου, τον Ιούνιο του 1998, και τους παρεκάλεσε να τα «βρουνε», ώστε να θεθεί μία υποψηφιότητα από την Κανδύλα, προτείνοντας διάφορες λύσεις (Εναλλαγή ανά διετία στο αξίωμα του Δημάρχου, κατανομή μεταξύ τους των λοιπών αξιωμάτων Αντιδημάρχου και Προέδρου Δημοτικού Συμβουλίου κλπ.). Στην συνάντηση αυτή, που απέβη άκαρπη, ερρίφθη η ιδέα του δημοψηφίσματος, για τη διεξαγωγή του οποίου ο Σύλλογος δεν είχε καμμία αρμοδιότητα (ήταν καθαρά θέμα των υποψηφίων). Τον άλλο υποψήφιο, πρώην πρόεδρο της Κοινότητάς μας κ. Χρίστο Γ. Δεληγιάννη δεν τον εκάλεσε διότι είχε δηλώσει ότι αποσύρει την υποψηφιότητα του ως Δημάρχου, για το καλό του χωριού, πλην όμως άφησε αιχμή «ότι δεν εγκαταλείπει την συμμετοχή του στα κοινά» (ώρα σελίδα 12 στο υπ' αριθμόν 20 φύλλο της εφημερίδας «Τα Κανδυλιώτικα»).

2. Την 7 Οκτωβρίου 1998 ο Σύλλογος, ύστερα από απόφαση του Δ.Σ., εξέδωσε την παρακάτω ολιγόλογη ανακοίνωση «Ο Σύλ-

λογος των εν Αθήναις και Απανταχού Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» ανακοινώνει ότι, με γνώμονα το καλό του χωριού, υποστηρίζει την μοναδική κανδυλιώτικη υποψηφιότητα Δημάρχου για το Δήμο Λεβιδίου, του πατριώτη μας κ. Γεωργίου Καλπακιώτη, θεωρώντας άστοχες τις συνεργασίες Κανδυλιωτών υποψηφίων με υποψήφιους άλλων χωριών».

Αυτές τις δύο ενέργειες έκανε ο Σύλλογος και ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ, ενώ θέλοντας να εξομαλύνει την τεταμένη μετεκλογική κατάσταση, στο υπ' αριθμόν 22 φύλλο της εφημερίδας «Τα Κανδυλιώτικα» σε ανακοίνωση του με τίτλο «ΟΜΟΝΟΙΑ» παροτρύνει τους συγχωριανούς μας να συσπειρωθούν αποφεύγοντας τη διχόνοια, τις προσωπικές φιλοδοξίες, τα πάθη κλπ. για το καλό του τόπου. Φαίνεται όμως ότι αυτή η παρότρυνση απέβη «Φωνή βοώντος εν τη ερήμω». Ο Σύλλογος πιστεύει ότι όσα διαδίδονται εις βάρος του αποσκοπών στον αποπροσανατολισμό των Κανδυλιωτών από τις απαραίτητες μη ενωτικές ενέργειες των υποψηφίων του χωριού μας που λόγω της τριχοτομήσεως των υποψηφιοτήτων, ΧΩΡΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ του Συλλόγου, το οδήγησαν στην εκλογική πανωλεθρία, με αποτέλεσμα να μην εκπροσωπηθεί στο Δήμο Λεβιδίου με κανένα δημοτικό σύμβουλο, πλην του προέδρου του τοπικού συμβουλίου, καίτοι έχει τους περισσότερους ψηφοφόρους από τ' άλλα χωριά. Θα μπορούσαν να καλύψουν τις απαραίτητες ενέργειές τους με ένα απλό «συγγνώμη» και να σταματήσουν τις υποβολιμαίες διαδόσεις τους.

(Το πιο πάνω κείμενο εγκρίθηκε κατά πλειοψηφία από το Δ.Σ. του Συλλόγου και είναι επίσημη ανακοίνωση).

ΠΡΟ(Σ)ΚΛΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Φίλοι, Συμπatriώτες,

Πολύ λεπτή η θέση σας ως τοπικού συμβουλίου έναντι των τοπικών προβλημάτων του χωριού μας. Το χωριό μας έχει πολλά και δύσκολα προβλήματα. Ωραίο το κόμμα του, καλός ο αέρας του, θαυμάσια και πολλά τα νερά του, αλλά, μέχρι σήμερα, ανεκμετάλλευτα. Αφήνει έκθετους πολλούς συμπatriώτες που πήραν την τύχη του χωριού μας από κάποια θέση στα χέρια τους. Όμως, ποτέ δεν είναι αργά. Ανάγκη αδήριτη, κάποτε ν' αναληφθεί, κάποια προσπάθεια για τη συγκρότηση μιας επιτροπής, όπως θέλετε την ονομάσετε, αναπτυξιακή, προοδευτική κ.ο.κ. από συμπatriώτες που ζουν στο χωριό, στην Τρίπολη, στην Κορινθία, στην Αθήνα και από εκπροσώπους των πατριωτικών Σωματείων εξωτερικού. Σκοπός, η μελέτη και η πρόωθηση των τοπικών προβλημάτων για επίλυση. Το λόγο θα πάρουν εξειδικευμένα πρόσωπα, που θα προσφέρουν τις εξειδικευμένες γνώσεις τους.

Απ' αυτούς θα συνταχθούν σχετικές μελέτες που θ' αποσταλούν στις αρμόδιες Υπηρεσίες, για επίλυσή των προβλημάτων. Η επίλυση του κάθε προβλήματος δε γίνεται αν δεν προηγηθεί σχετική μελέτη.

Φίλοι μου, υποχρέωσή μας ιερή να προσφέρουμε στον τόπο που γεννηθήκαμε, ζήσαμε και μεγαλώσαμε τον τόπο που πονάμε κι αγαπάμε. Καμιά προσωπική φιλοδοξία εκ μέρους μου, παρά η διάθεση για προσφορά υπηρεσιών στα προβλήματα του χωριού μας, έχοντας κατά νου πάντα, ότι το ατομικό συμφέρον κρύβεται μέσα στο γενικό. Ελάτε να εργαστούμε και συνεργαστούμε για το καλό του χωριού μας που θα είναι και καλό όλων μας. Ο σύλλογός μας των Αθηνών, αναμένει το προσκλητήριο σας για να δραστηριοποιηθεί. Ευχαριστώ.

Με πολλή αγάπη και εκτίμηση
ΔΑΛΚΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

«ΤΟ ΠΛΑΤΑΚΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΙΑΖΙΑΣ

ΤΑΠΗΤΕΣ ΧΕΙΡΟΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΣ ΜΟΚΕΤΕΣ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 507 - ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΛ. 6003 507

Για τους αναγνώστες της εφημερίδας μας και τους πατριώτες, ειδικές τιμές και ευκολίες.

Αυγουστιάτικη Διαδρομή στο Χωριό μας

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

ρίς περιορισμούς να διασκεδάσουν όλοι χορεύοντας ελεύθερα στον χώρο του πανηγυριού;

Το «Αντάμωμα»

Η δημοτική Ορχήστρα του μεγάλου καλλιτέχνη Πέτρου-Λουκά Χαλκιά έδωσε άλλη όψη στο «αντάμωμα» που πραγματοποιήθηκε στην πλατεία του Χωριού μας τη Δευτέρα 21 Αυγούστου 2000. Λεπτομέρειες σε άλλη στήλη της εφημερίδας μας.

Κοινωνικά

Πολλές βαπτίσεις, αλλά και θάνατοι και μνημόσυνα. Λεπτομέρειες γράφονται σε άλλες στήλες.

Γυναικείος

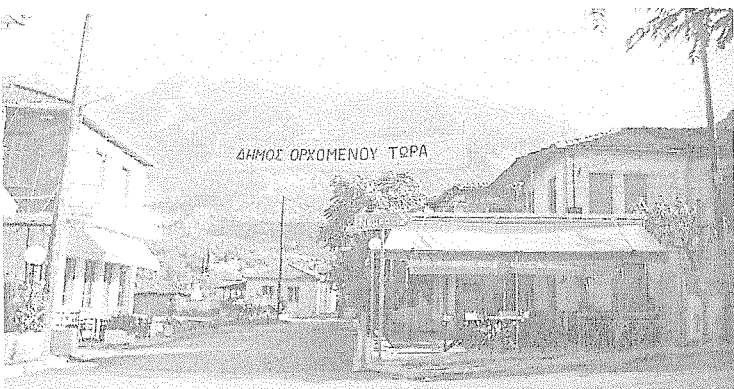
Αγροσυνηταρισμός Κανδύλας

«Η Κανδυλιώτισσα»

Μια αξιόπαινη προσπάθεια που έγινε με πρωτοβουλία των γυναικών του Χωριού μας είχε σαν αποτέλεσμα την ίδρυση του Γυναικείου Αγροσυνηταρισμού Κανδύλας «Η Κανδυλιώτισσα».

Ο Συνηταρισμός αυτός παράγει υπέροχα παραδοσιακά χειροποίητα προϊόντα όπως γλυκά κουταλιού, μαρμελάδες, ζυμαρικά, σκορδαμιά, πο-

κή παραδοσιακή του μορφή. Επίσης η αντικατάσταση των σιδερένιων ανοιγομένων παραθύρων με σταθερά (μη ανοιγόμενα) γύψινα έχει σαν αποτέλεσμα τον μη αερισμό του χώρου και τη δημιουργία ασφυκτικής και αφορητής ατμόσφαιρας, κατά το καλοκαίρι και κυρίως στην περίπτωση πολυκοσμίας. Επί πλέον η παρουσιαζόμενη υγρασία, ελλείπει καλού αερισμού, δημιουργεί προβλήματα στους εσωτερικούς τοίχους και τις αειογραφίες (Αποκόλληση τμημάτων, σοβά, αλλοίωση χρώματος εικόνων κλπ.). Η εξάλειψη των δυσαρέστων αυτών φαινομένων πρέπει ν' αποτελέσει μέριμνα όλων των υπευθύνων φορέων και όλων των Κανδυλιωτών! Ήδη έχει γίνει η καθαίρεση του σοβά και η αποκάλυψη ενός τμήματος του λιθόκτιστου τοίχου και δοκιμαστική αρμολόγηση αυτού με άριστα αποτελέσματα. Η προσπάθεια πρέπει να συνεχισθεί, φυσικά με μακροπρόθεσμη προοπτική γιατί το κόστος του έργου είναι μεγάλο. Η οικονομική συμμετοχή, νομίζω, όλων των Κανδυλιωτών, όπου γης, είναι απαραίτητη. Στο όλο έργο εκτός από την

τά κλπ. Τα προϊόντα αυτά παρουσιάστηκαν στα πανηγύρια του Χωριού μας στις 14 και 15 Αυγούστου και του Λεβιδίου στις 22 και 23 Αυγούστου 2000, είναι δε άριστης ποιότητας εύγεστα και ευωδιαστά. Διατίθενται σε πολύ ωραία συσκευασία από το Συνηταρισμό αυτό. Τηλ. 0796-31452 και 31456.

Συγχαρητήρια αξίζουν στις γυναίκες αυτές του Χωριού μας.

Και Πανό για την Ονομασία του Δήμου

Πανό στο χωριό μας την 21 Αυγούστου 2000, ημέρα του «Ανταμώματος» και στο Λεβίδι την 22 και 23 Αυγούστου, ημέρες του τοπικού πανηγυριού με τίτλο:

«Πολιτιστικές εκδηλώσεις Δήμου Λεβιδίου Ορχομενού»

δηλαδή σβησμένο το «Λεβιδίου» με ένα πλαγιαστό «Χ». Ήταν και αυτό μια εκδήλωση διαμαρτυρίας για το ανοσιούργημα της ονομασίας του Δήμου.

Λιθόκτιστο του Ιερού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών - Αερισμός του Χώρου

Το σοβάτισμα εξωτερικά του Ιερού Ναού των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, παλαιότερα, είχε σαν αποτέλεσμα την κάλυψη του λιθόκτιστου τοίχου και την δημιουργία μιας άσχημης εικόνας για την όλη εμφάνιση του κτίσματος που το απομάκρυνε αισθητικά από την αρχι-

αποκατάσταση του λιθόκτιστου, πρέπει να συμπεριληφθεί και η αποξήλωση και κατασκευή ανοιγομένων παραθύρων.

Χοιροστάσια

Είναι γνωστό ότι οι κτηνοτροφικές αυτές μονάδες προσφέρουν σημαντικά οφέλη στην οικονομία του Χωριού μας και η ύπαρξή τους είναι απαραίτητη. Εκ παραλλήλου όμως θα πρέπει να λειτουργούν σύμφωνα με προδιαγραφές που έχει θεσπίσει γι' αυτά η Πολιτεία. Λειτουργούν όμως; Πολλά παράπονα ακούγονται για δυσοσμίες και ρύπανση του γύρω απ' αυτά χώρου.

Ηχορύπανση

Είναι σωστό σε ένα Χωριό, καθαρά αγροτικό που η νυχτερινή ανάπαυση είναι τελείως αναγκαία, ν' ακούονται τα ηχοσυστήματα και οι μουσικές μέχρι τις πρωινές ώρες το καλοκαίρι; (Πολλές φορές μέχρι την 08.00 ώρα το πρωί). Δεν υπάρχουν ώρες κοινής ησυχίας; Τί λέει επ' αυτού το Αστυνομικό Τμήμα Λεβιδίου;

Και Κινητή Τηλεφωνία στο Χωριό μας

Η εγκατάσταση αναμεταδότη στον αυχένα Προφήτη Ηλία από την COSMOTE είχε σαν αποτέλεσμα την κάλυψη σε κινητή τηλεφωνία του Χωριού μας με θαυμάσια ακουστικότητα και, φυσικά, με τηλεφωνα συνδεδεμένα με την εταιρεία αυτή. Έτσι εξαλείφθηκε η προβληματική ή και ανύπαρκτη σε ορισμένα σημεία του

Μετονομασία Δήμου ΔΗΜΟΣ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

Αν νομίζουν μερικοί ότι παρατείνοντας το χρόνο με τις συνεχείς αναβολές, θα οδηγήσουν το θέμα της μετονομασίας του Δήμου στη λήθη, κάνουν λάθος.

- Ο Σύλλογός μας, η εφημερίδα μας και όσοι από τους κατοίκους του ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ έχουν γνώση της Ιστορίας, θα επιμένουν.

Δημοσιεύουμε στη συνέχεια:
1) Το από 18-9-2000 έγγραφο του Συλλόγου μας προς το Δήμο.
2) Άρθρο του κ. Δ. Λολώνη, από τη Βλαχέρνα

3) Επιστολή (με μια άλλη άποψη) του κ. Χαρ. Παπαχρήστου
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΩΝ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»
Κεραμεικού 23
ΤΚ 10437 Αθήνα
Τηλ-Φαξ 5240271
ΑΡ. 4
Αθήνα 18 Σεπτεμβρίου 2000
ΠΡΟΣ

Τον κ. Δήμαρχο Λεβιδίου
Λεβίδι ΤΚ 22002 Αρκαδία
ΘΕΜΑ: Μετονομασία Δήμου - Εξωραϊσμός Νεκροταφείου
Κύριε Δήμαρχε,

Εχομε την τιμή να σας υπενθυμίσουμε ότι την 7ην Δεκεμβρίου 1998, κατά την επίσκεψή σας στα γραφεία του Συλλόγου μας, με την ευκαιρία της εκλογής σας ως Δημάρχου Λεβιδίου, σας εθέσαμε υπ' όψη ορισμένα θέματα γενικότερου και τοπικού, κυρίως για το χωριό μας την Κανδύλα, ενδιαφέροντος, για τα οποία μας υποσχεθήκατε ότι θα φροντίσετε για την επίλυσή τους.

Μεταξύ αυτών περιλαμβανόταν η μετονομασία του Δήμου Λεβιδίου σε Δήμου Αρκαδικού Ορχομενού, επιβεβλημένη χάριν της ιστορικής δικαιοσύνης που περιφρονήθηκε και διαστρεβλώθηκε από αόρατες δυνάμεις του παρασκηνίου (σχετικό ρεπορτάζ στις σελ. 1 και 3 του υπ' αριθμόν 28 φύλλου, μηνών Ιουλίου - Σεπτεμβρίου 2000 της εφημερίδας «Τα Κανδυλιώτικα»), και η συντήρηση του Νεκροταφείου του Χωριού μας, το οποίο δεν παρουσιάζει την εικόνα που απαιτεί η ιερότητα του χώρου.

Επειδή στο θέμα της μετονομασίας του Δήμου παρουσιάζεται μια στασιμότητα ή τουλάχιστον ο Σύλλογός μας δεν είναι ενήμερος της εξέλιξης αυτού, θα παρακαλούσαμε να μας δώσετε μια εικόνα της πορείας αυτού, ώστε, εν τω μέτρω του δυνατό, να συμβάλουμε και εμείς στην πρόδο του και τελική επίλυσή του.

Για το Νεκροταφείο του Χωριού μας, όπως σας είναι γνωστό, καταβάλλεται μια προσπάθεια από την υπάρχουσα Επιτροπή Εξωραϊσμού (συμμετέχει σ' αυτήν και ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας), που, με εισφορές των απανταχού Κανδυλιωτών και κυρίως των αποδήμων, έχει επιτελέσει σημαντικό έργο. Όμως απομένουν πολλές εργασίες συντηρήσεως, κυρίως του περιμετρικού μαντρότοιχου που σε πολλά σημεία έχει καταρρεύσει, για τις οποίες απαιτούνται μεγάλα χρηματικά ποσά. Η επιτροπή θα συνεχίσει την προσπάθεια αυτή, πλην όμως κρίνεται σκόπιμο να ζητηθεί η χρηματική βοήθεια του Δήμου, δια της διαθέσεως, ετησίως, ενός ποσού της τάξεως των 500.000-700.000 δρχ. Το ποσό αυτό, φρονούμε, ότι θα συμβάλει σημαντικά στην συντήρηση και στην καλαισθητή εμφάνιση του χώρου, που είναι αναγκαία λόγω της φύσεως του Νεκροταφείου.

Με τιμή
Ο Πρόεδρος
Αναστ. Οικονομόπουλος
Ο Γραμματέας
Γεώργιος Προφαντόπουλος

Δήμος Ορχομενού κι όχι Λεβιδίου του κ. Δημ. Λολώνη

Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που, καθισμένος σε μια καρέκλα σ' ένα καφενείο του Λεβιδίου, μ' ερώτησε κάποιος ντόπιος, που καθόταν πλάι μου: Ποιός είσαι; Από πού είσαι;
Είμαι δημότης του Δήμου Λεβιδίου του Δημοτικού Διαμερισματος Βλαχέρνας, είμαι Βλακερναίος, του απάντησα. Θα προτιμούσα όμως να ήμουνα δημότης του Δήμου Ορχομενού του Δημοτικού Διαμερισματος Βλαχέρνας με έδρα το Λεβίδι.

Γιατί;

Γιατί οι ιστορικές πηγές και τα υπάρχοντα μνημεία, μας πληροφορούν ότι στα μέσα της τρίτης χιλιετίας π.Χ. έδρασαν ιστορικά και πολιτιστικά οι Μινύες, λαός ο οποίος είχε επίκεντρό του τον Ορχομενό της Μαντινείας, τ' Αγιωργίτικα και κυρίως το Λύκαιον Ορος, το οποίο ήταν η γενέθλια γη των Αρκαδών.

Ο Ορχομενός αναφέρεται από τον Όμηρο («Ιλιάς» Β, 605). «Ο Ορχομενός πολύαρνος» μας λέγει ο Όμηρος έλαβε με άλλους αρκάδες στον Τρωικό πόλεμο με αρχηγό τον τεγεάτη Αγαπήνωρα.

Στην Ακρόπολη της πόλης σώζεται το θέατρο, μοναδικής ηχούς, πολλά εδώλια, ένα λίθινο κυλινδρικό βάθρο και δυο θρόνοι.

Στις υπώρειες του λόφου, εκεί που αρχίζει ο κάμπος του Λεβιδίου, υπάρχει ο «σωρός» (προϊστορικός τύμβος). Πλησίον δε του Παλαιόπυργου ανευρέθη σάτυρος επί ονόματι καθήμενος.

Για τους ιστορικούς αυτούς λόγους μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από τους Τούρκους και τη σύσταση των Δήμων (επί Καποδίστρια) ο σημερινός Δήμος ονομάστηκε «Δήμος Ορχομενού» με έδρα το Λεβίδι.

Βεβαίως έχει και το Λεβίδι την ιστορία του (μάχη Λεβιδίου 14 Απρ. 1821, Αλέξιος Νικολάου (Καπετάν Αλέξης, Αλεξάνδρος Παπαναστασίου). Η ιστορία του όμως είναι των νεωτέρων χρόνων.

Γι' αυτό, εάν ο Δήμος ονομαζόταν Δήμος Ορχομενού με έδρα το Λεβίδι, θα είχε γίνει η πιο ορθή επιλογή και η επιλογή αυτή θα ήταν σύμφωνη με την πλειοψηφία των Δημωτών.

Ας μην ξεχνάμε ότι κάτι τέτοιο έγινε με πολλούς άλλους Δήμους. Αναφέρουμε παρόμοιες περιπτώσεις Δήμων της Αρκαδίας:

Δήμος: Μαντινείας, με έδρα τη Νεοτάνη, Κλείτορος με έδρα την Μυγδαλιά, Γόρτυνος με έδρα την Καρύταινα, Κορυθίου με έδρα το Στενό, Ηράας με έδρα την Παλούμπα, Τηγέας με έδρα το Στάδιο, Βόρειας Κυνουρίας με έδρα το Αστρας.

Το επιχείρημα, που προεβλήθη, ότι υπάρχει και ο Δήμος Ορχομενού της Βοιωτίας και ότι τούτο μπορεί να δημιουργεί σύγχυση δεν ευσταθεί, αφού η διάκριση του ενός Δήμου από τον άλλο γίνεται από το Νομό (Δήμος Ορχομενού Αρκαδίας ή Δήμος Ορχομενού Βοιωτίας).

Διερωτώμεθα, λοιπόν, γιατί να μην έχει γίνει κάτι παρόμοιο και με το δικό μας Δήμο;

Το θέμα, νομίζουμε, ότι πρέπει να απασχολήσει την τοπική μας αυτοδιο-

κηση και τον καθένα από μας ως δημότη του Δήμου μας. Δε θα ήταν άσκοπο να ακουστούν και άλλες απόψεις πάνω σ' αυτό το θέμα, αφού πάντοτε υπάρχει η δυνατότητα της διόρθωσης των «κακώς εκόντων» όταν υπάρχουν τέτοια.

Μια άλλη άποψη
ΕΞΩ Η ΚΑΝΔΥΛΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΑ ΠΟΥ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΔΗΜΟΣ ΛΕΒΙΔΙΟΥ Του Χαραλάμπους Παπαχρήστου - Μπερεκλή Αθήνα, Αύγουστος 2000

Συνεχώς, όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας «ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ» στέκονται με πείσμα στην ονομασία του νέου Δήμου, γιατί λέγεται Δήμος Λεβιδίου και όχι Δήμος Αρκαδικού Ορχομενού.

Το θέμα για τους Κανδυλιώτες, για το χωριό μας, δεν είναι η ονομασία του νέου Δήμου. Το θέμα είναι τι θέλει η Κανδύλα, ένα πανάρχαιο χωριό, ένα χωριό με ιστορία, ένα ζωντανό χωριό με περισσότερους από 1000 κατοίκους σε αυτόν τον Δήμο.

Από τότε που η Κανδύλα εντάχθηκε στον καινούριο Δήμο, έχασε τα λιβάδια της, τα νερά της και όχι μόνο τα επίγεια αλλά και τα υπόγεια - που με αναγκαστικό συνεταιρισμό θα τα χειρίζονται τα άλλα χωριά γιατί θα έχουν πλειοψηφία, και τώρα κάνει και το σχολείο της. Από τη νέα σχολική περίοδο, περισσότερα από 100 παιδιά του νηπιαγωγείου, δημοτικού και γυμνασίου της Κανδύλας κάθε πρωί για να μάθουν γράμματα θα φορτώνονται σε 2-3 λεωφορεία και πολλές φορές με βροχές και χιόνια μικρά παιδιά του νηπιαγωγείου θα πηγαίνουν στο Λεβίδι. Αν είναι δυνατόν, ενώ το χωριό διαλύεται, σβύνει, εμείς να σχολούμεθα για την ονομασία του νέου Δήμου.

Η θέσις του Συλλόγου μας και όλων των Κανδυλιωτών όπου και να βρίσκονται πρέπει να είναι «Εξω η Κανδύλα από τον Καποδίστρια». Δεδομένου ότι, ο νόμος περί Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης ΟΤΑ Καποδίστριας θα τροποποιηθεί και πολλά μεγάλα εγκλωβισμένα χωριά σε πλαστούς Δήμους όπως η Κανδύλα θα απεγκλωβιστούν, πρέπει όλοι μας από τώρα να θέσουμε δυναμικά το θέμα και να αγωνιστούμε ώστε η Κανδύλα να αποκτήσει ξανά την αυτοτέλειά της, να γίνει ξανά Κοινότητα Κανδύλας για να μπορέσει να σταθεί.

Η προπαγάνδα ότι δεν υπάρχουν σήμερα Κοινότητες γιατί όλα τα χωριά έχουν συνενωθεί σε Δήμους είναι ψευδιστική και δεν πρέπει να περάσει στην Κανδύλα μας. Με τον Καποδίστρια παρέμειναν περίπου 300 χωριά σαν Κοινότητες, όπως η Κοινότητα ΚΟΣΜΑΣ Κυνουρίας που οι φίλοι της υπούργιοι την άφησαν αυτοτελή Κοινότητα.

Εμείς οι Κανδυλιώτες, ας το πάρουμε απόφαση, αν θέλουμε να ζήσει το χωριό μας, να αγωνιστούμε να φύγει η Κανδύλα από αυτόν τον καινούριο Δήμο τον οποίο ας ονομάσουν όπως θέλουν αυτοί που τον έφτιαξαν. Η Κανδύλα πρέπει να αποκτήσει την αυτοτέλειά της, διαφορετικά σε λίγα χρόνια θα είναι ένα χωριό φάντασμα.

Χαράλαμπος Παπαχρήστου - Μπερεκλής

Αλκαμένους 28-30, Αθήνα
Τηλ. 8235268

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι σημερινοί άνθρωποι δεν διαβάζουν. Και ιδιαίτερα δεν διαβάζουν κείμενα ιστορικά με επιστημονικές αναλύσεις.

Όμως, η εφημερίδα μας, θεωρεί ΧΡΕΟΣ της να δημοσιεύσει το άρθρο του κ. Γ. Διαμαντόπουλου, που αποκαθιστά την ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ αλλά τονίζει και την επιτακτική ΑΝΑΓΚΗ της μετονομασίας του Δήμου.

Ελπίζουμε ο Δήμαρχος και οι Δημοτικοί Σύμβουλοι, ν' αφιερώσουν λίγο από το χρόνο τους και να διαβάσουν (αν όχι να μελετήσουν) αυτό το κείμενο. Ίσως προβληματισθούν και αποφασίσουν όπως πρέπει και όπως ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ ΥΠΕΣΧΕΘΗΣΑΝ.

(Η σύνταξη)

«ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ» (ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΗΜΟΥ) ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ «ΙΣΤΟΡΙΚΗ, ΕΠΙΤΑΓΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΒΟΥΛΗΣΕΙ»

Γράφει ο Γ. Στ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ ΛΥΚΕΙΑΡΧΗΣ

Το νέο Δημοτικό Συμβούλιο του διευρυμένου πλέον Δήμου, ο οποίος περιλαμβάνει όλες τις κοινότητες της Περιφέρειας Ορχομενού, υπέεικον στις προεκλογικές του δεσμεύσεις αλλά, το και κυριότερο, στην επιταγή της Ιστορίας και της Πολιτιστικής Παράδοσης και στην εκφρασμένη κατά τις πρόσφατες δημοτ. εκλογές βούληση των κατοίκων, καλείται σε ειδική συνεδρία να αποκαταστήσει στο ορθό την ονομασία του νέου Δήμου ως Δήμου Ορχομενού, όπως ήταν και μέχρι το 1914.

Έφτασε ήδη η κρίσιμη ώρα να αρθούμε όλοι μας στο ύψος των περιστάσεων αναλαμβάνοντας τις ευθύνες μας ενώπιον του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος του τόπου μας. Γι' αυτό προέχει το χρέος μας, χωρίς τοπικιστικά σύνδρομα, χωρίς προκαταλήψεις και σκοπιμότητες, πείσματα και εγωισμούς, να προτάξουμε ως ενεργοί συνειδητοί Έλληνες πολίτες το γενικό συμφέρον από το ατομικό, το καλό όλων των χωριών του διευρυμένου Δήμου από το κακώς εννοούμενο συμφέρον ενός εκάστου χωριού ξεχωριστά. Και τούτο, γιατί μέσα στο γενικό καλό βρίσκεται και το ειδικό. Αν ευτυχί το σύνολο, ευτυχούν και τα επί μέρους του. Αντίθετα, η πρόταξη του συμφέροντος του ατόμου ή μιας μερίδας ατόμων λειτουργεί ως τροχοπέδη στην αρμονική συνύπαρξη, τη συνεργασία και τη δημιουργική πορεία όλων των τμημάτων της ολότητας. «Αναιρουμένον γαρ του όλου ουκ έσται ουδέ πούς ουδε χείρ» (Αριστοτέλης).

Για τους λόγους αυτούς, προκειμένου να αποκατασταθεί η αρμονία στο εσωτερικό του νέου Δήμου, πρέπει να εξουδετερωθεί η αυθαιρεσία που διαπράχθηκε από μια περιορισμένη μειοψηφία ενός χωριού εις βάρος αυτού του ίδιου και των 11 άλλων που συναπαρτίζουν το νέο Δήμο. Και προς την κατεύθυνση αυτή υπάρχει κοινός τόπος όλων των κοινοτήτων που τις ενώνει όχι τυπικά και εξωτερικά, όπως επιχειρήσαν να κάνουν οι αλλήστοι μνήμης νεοφώτιστοι βαπτιστές του νέου Δήμου, αλλά ουσιαστικά, εσωτερικά

και ψυχικά, σ' ένα σύνολο και σε μια αδιάσπαστη ομάδα συνεργασίας. Πρόκειται για την άμεση ιστορική μνήμη που έχουν όλοι οι δημότες του διευρυμένου Δήμου ότι είναι Ορχομένιοι. Και γι' αυτό διακαής πόθος τους είναι από το ιστορικό αυτό όνομά τους, ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ να ονομάζεται και ο Δήμος που συναποτε-

κωνοίνες και μπορεί να πει κανείς πως είναι από ψυχική και πνευματική άποψη η κατεξοχήν κοινωνιοπλαστική δύναμη.

Χωρίς αυτή κοινωνίες ανθρώπινες δε θα είχαν δημιουργηθεί... Ό,τι έρχεται από το νόμιμο ιστορικό δρόμο της επιβίωσης είναι η μόνη περίπτωση δημιουργικής επίδρα-

διαρκή διάλογο με τα μυστικά που κάθε τόσο τους αποκαλύπτει μέσα από τα σπλάχνα της η Ορχομενιακή γη σ' όλη της την έκταση. Και η επιβίωση αυτή του παρελθόντος και συναίρεση με το παρόν στην ψυχή των κατοίκων της περιφέρειας του Ορχομενού ενισχύεται και από την αναβίωση του θεσμού των διδασκαλιών αρχαιοελληνικών δραμάτων στο Διονυσιακό Θέατρο του Ορχομενού, όπου

γων που, τυφλωμένοι από το σύνδρομο του τοπικισμού και κάτω από τις ευλογίες του καιροσκόπου κομματισμού, τορπίλισαν την ονομασία του νέου Δήμου ως Δήμου Ορχομενού.

Έτσι, όλοι μας αισθανόμαστε να έχει τραυματιστεί από την αυθαιρεσία αυτή θανάσιμα το ελληνικό μας φιλότιμο, αφού εξαιτίας της περιφρονήθηκε η ιστορία και η πνευματική παράδοση 4 και πλέον χιλιάδων ετών του τόπου μας, αλλά και κάθε αρχή δικαίου, ηθικής, λογικής και στοιχειώδους δημοκρατικής διαδικασίας. Και τα στοιχεία αυτά είναι ως γνωστόν «εκ των ων ουκ άνευ» για την αρμονική συνύπαρξη ατόμων, κοινωνικών ομάδων και λαών ολοκληρών. Απεμπολήθηκε έτσι ό,τι αποτελεί τον ιστορικό, δημοκρατικό και ηθικό αρμό μιας λαϊκής ένωσης, όπως αυτό είναι δοκιμασμένο στο ιστορικό βάθος του χρόνου, αλλά και στα βάθη της λαϊκής συνείδησης, που στην προκειμένη περίπτωση, ακριβώς για τους παραπάνω λόγους, είναι και νιώθει ΟΡΧΟΜΕΝΙΑΚΗ.

Και την Ορχομενιακή αυτή ψυχολογία βιώνουν όλοι οι κάτοικοι των επιμέρους κοινοτήτων, αφού αυτές γεωγραφικά καλύπτουν όλο το εύρος της άλλοτε επικράτειας του Ορχομενού, η οποία μάλιστα σε ορισμένες περιόδους είχε κάτω από την επιρροή της και ευρύτερα τμήματα του Αρκαδικού χώρου. Περιλάμβανε βασικά τα δύο Ορχομενικά πεδία: α) την πεδιάδα του Λεβιδίου (Κομοράδα) όπου βρέθηκαν, από τη σκαπάνη του διαπρεπούς αρχαιολόγου και εξαιρέτου φίλου και Ορχομενιολάτρη Κ.Θ. Σπυρόπουλου: μεγαλιθικός προϊστορικός τύμβος (-σωρός κατά Πausανία - Τρόχαλος, στην ντοπιολαλιά), Διονυσιακά ειδώλια και άλλα ευρήματα (στην Περαβρύση κι αλλού), που μαζί με άλλους αρχαιολογικούς θησαυρούς της Αρκαδ. γης έχει χαρίσει ο κ. Σπυρόπουλος στο Μουσείο Τριπόλεως β) Την πεδιάδα της Κανδύλας, στην οποία μεταβαίνει κανείς μέσω του στενού (Χαράδρας κατά Pausanias) που διάνοιξαν οι Ορχομένιοι και αποτελούσε πρωτοποριακό υδραυλικό - αποστραγγιστικό έργο στην Πελ/νησο ήδη από

Μήπως βλέπει κανείς (πλην ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ) και κανένα... Λεβίδι;

λούν, όπως πρόσφατα με την ψήφο τους συνειδητά αποφάσισαν, αφού μάλιστα όλες οι επιμέρους τέως Κοινότητες καλύπτουν γεωγραφικά το σύνολο σχεδόν της άλλοτε επικράτειας του Ορχομενού.

«Και η επιβίωση αυτή της ιστορικής μνήμης - γράφει ο Δημήτριος Γληνός, όπου ζει το χθες μέσα στο σήμερα, έχει καθαρό οργανικό χαρακτήρα μέσα σ' όλες τις ανθρώπινες

σης του παρελθόντος στο παρόν...».

Και η επιβίωση αυτή της ιστορικής μνήμης των κατοίκων της Περιφέρειας του Ορχομενού, που άμεσα τροφοδοτείται από τα διάσπαρτα στην Ακρόπολη και σ' όλα τα σημεία της άλλοτε «Ορχομενίας Χώρας» και τώρα «Δήμου Ορχομενού» μνημεία, έχει παγιώσει μέσα τους αναντίρρητη την Ορχομενιακή συνείδησή τους, αφού βρίσκονται διαχρονικά σε

σπείδουν προσκυνητές κάθε τόσο οι όπου γης Ορχομένιοι (: Λεβιδιώτες, Παλαιοπυργιώτες, Κανδυλαίοι, Βλαχερναίοι, Δαραίοι κ.α.).

Απόδειξη της ορχομενιακής συνείδησης των κατοίκων του μείζονος Ορχομενού αποτελεί η πρόσφατη ετυμολογία τους, κατά την οποία με την ψήφο τους καταδίκασαν ως απαράδεκτη και υβριστική για το σύνολο των Ορχομενίων την ανιστόρητη και βέβηλη ενέργεια ολί-

τους προϊστορικούς χρόνους, όπως και το «γης χώμα» (αντιπλημμυρικό ανάχωμα), με το οποίο εμπόδιζαν τα νερά της λίμνης να επεκταθούν σ' όλο το πλάτος της πεδιάδας και τα υποχρέωναν να κυλούν προς την καταβόθρα (γης χάσμα, κατά Πausανία). Πεντακόσια μέτρα μετά το στενό υπήρχε το μνημείο του καταλιθοβοληθέντος, για την ασέλγειά του προς την ιέρεια της Υμνίας Αρτέμιδος, Βασιλιά Αριστοκράτη του Α', ενώ στο βάθος της πεδιάδας το Ορχομενικό προϊστορικό πόλισμα 'Αμιλος.

- Προς νότο η «Ορχομενίων Χώρα» χωριζόταν από τη «Μαντινείων Χώρα» με τη λοφοσειρά της Αγχισίας με τον τάφο του Αγχίση, πατέρα του Αινεία (γεγονός που απηχεί τη σχέση Αρκάδων και Τρώων) και το ιερό της Αφροδίτης προς την πλευρά των Μαντινείων, και προς το μέρος των Ορχομενίων την Πολίχνη Ελυμία (Λάμνα, κάτω από το Κουβελάκι) και το ναό της Υμνίας Αρτέμιδος πλησίον του Βυζαντινού ναού της Παναγίας, κάτω απ' το Λεβίδι, στον οποίο έχουν ενσωματωθεί πολλά μέλη του αρχαίου ναού. Στο ιερό αυτό οργάνωναν οι Ορχομενίοι κάθε χρόνο μουσικοχορευτικούς αγώνες προς τιμή της Θεάς, που ολοκληρώνονταν στο θέατρο της Ακρόπολης του Ορχομενού. - Προς βορρά η χώρα των Ορχομενίων εκτεινόταν κατά καιρούς πέρα και από την σημερινή γραφική και φιλοπρόοδο κομμόπολη της Κανδύλας, που έλκει, κατά πάσα πιθανότητα, το ονομα από τη δασώδη περιοχή της Κονδυλέας, στην οποία, προς το μέρος των Καρυών υπήρχε ναός της Κονδυλεάτιδος Αρτέμιδος. Η αναφερόμενη από τον Πausανία «Καρυατική Πέτρα» (πιθανώς το εξογκούμενο πάνω από την Κανδύλα όρος Ολίγυρτος - Σκίπιζα = αετοφωλιά) αποτελούσε το σταθερό όριο της επικράτειας του Ορχομενού, των Καρυών και του Φενεού. Οι Ορχομενίοι όμως πολλές φορές εξουσίαζαν και μεγάλο μέρος της Φενεατικής γης και η επιρροή τους έφτανε και πέρα από τη χώρα των Νάσων (Νήσων, Δάρα) ως τα Ιερά Ύδατα της Στυγός, (πρόποδες Αρωανίων - Χελμού) πλησίον της οποίας υπήρχε η Ιερή Πόλη των Αρκάδων Νώνακρις, όπου κατ' έτος οι Ορχομενίοι και οι άλλοι Αρκάδες τελούσαν πανήγυρη κι ορκίζονταν στα ύδατα της Στυγός (ή νωνακρίας πηγής) ότι θα διαφυλάξουν την ενότητα της Αρκαδικής Ομοσπονδίας. - Προς δυσμάς η επικράτεια του Ορχομενού περιλάμβανε ακόμη και το Μεθύδριον, τη Θεισόα (Καρκαλού) και την Τεύθιν (Δημητσάνα) που, με την ίδρυση της Μεγαλόπολης από τους Θηβαίους το 371 π.Χ., πέρασαν στην εξουσία της. - Ανατολικά του Ορχομενού είναι το τραχύ 'Όρος (γάιδαρως) παραφυάδα του Αρτεμισίου, στο οποίο φαντάζονταν οι Ορχομενίοι να επιδίδεται στο προσφιές της άθλημα, το κυνήγι, η Πολιούχος τους 'Αρτε-

μις.

Την ξεχωριστή αυτή θέση, που επιφύλασσαν για την 'Αρτεμη στο θρησκευτικό τους συναίσθημα οι Ορχομενίοι, αποδεικνύουν τα πολλά ιερά που υπήρχαν στον Ορχομενό προς τιμή της: Και το προβάδισμα αυτό στη θεά ίσως να οφειλόταν στο γεγονός ότι αυτή με τις ιδιότητές της εξέφραζε καλύτερα από κάθε άλλη θεότητα την εξελικτική πορεία των Ορχομενίων από την Κυνηγετική (: Πόντια Θηρών) - συλλεκτική περίοδο (πρβλ. χρησμό Πυθίας προς Λακεδαιμονίους: «Πολλοί εν Αρκαδίη βελανηγάγοι άνδρες έασιν...») και τους παραλίμνιους οικισμούς στο συνοικισμό μιας οργανωμένης θεσμικά και ισχυρής κρατούπολης, που το όνομά της ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ (<όρχος - όρχαμος < έρκος < έργω - είργω) είναι συνώνυμο με οχυρό, (: Αγοραία Αρτεμις, πρβλ. ναό Μεσοπολιτίδος Αρτέμιδος στην Ακρόπολη του Ορχομενού): μια πορεία, από την απλή βιολογική ζωή στην κοινωνική, πνευματική, ηθική και στη δημιουργία μιας εξελιγμένης και ακτινοβόλου πολιτιστικά πολιτείας (: Υμνία 'Αρτεμις, πλησίον του Βυζαντιν. ναού της Παναγίας), και μάλιστα απόλυτη συνάρτηση και εναρμόνιση με τη φύση (: κεδρεάτις 'Αρτεμις πρβλ. ξόανο, ξύλινο άγαλμα της θεάς, που είδε ο Πausανίας τοποθετημένο στην κουφάλα ενός τεράστιου κέδρου στο άλσος του Ορχομενού).

'Αλλωστε την εποχή εκείνη των στενών πατρίδων, η επαφή με τη φύση και η εναρμόνιση προς αυτή της κοινωνικής ζωής (: συνδυασμός Αγοραίας - Υμνίας και Κεδρεάτιδος Αρτέμιδος) δεν ήταν δυνατό να μην έχει καθοριστική επίδραση στην ψυχολογία των κατοίκων τους. 'Όπως δηλ. στην Ορχομενία λίμνη, έτσι και στον καθρέφτη της ψυχής των Ορχομενίων αντικατοπτρίζονταν αφενός τα ειδυλλιακά τοπία του Μαινάλου, ιερού όρους του πανάρχαιου αρκαδικού θεού Πάνα και της χαρωπής συνοδείας του, που τους χορούς και τα τραγούδια της συντόνιζε με τη σύριγγά του ο θεός' και το μαινάλιο αυτό θίασο αποτελούσαν οι ποικιλώνυμες (: ορειά-

δες = νύμφες των Ορέων - δρυάδες < δρυς = νύμφες των δασών - ναϊάδες < ναών, ρέω (νάμα) = νύμφες των πηγών, αντίστοιχες προς τις θαλάσσιες νηρηίδες - Επιμηλίδες = προστάτιδες των μήλων δηλ. προβάτων πρβλ.: Ορχομενός πολύμηλος. 'Όμηρος Β, βος) μαινολίδες (> Μαινάλον, ρίζα Μαιν - του μαινομαι - μαινάς - μανία) νύμφες και μούσες ερωτόπληκτες, προκαλούσες ερωτική μανία, αλλά και κυριευμένες από ερωτικό πάθος για το θεό αυτό της φύσης, της μουσικής και της διαίωσισης της ζωής' και αφετέρου - αντικατοπτρίζονταν στην Ορχομενική ψυχή - τα αγέρωχα και αυστηρά τοπία του ομώνυμου της Αρτέμιδος βουνού, του οποίου εξέδρα

μέτρου με έντονη παρουσία σ' όλα τα επίπεδα της ζωής.

Από την άποψη αυτή, συνδυάζοντας ο Ορχομενός την αισθαντικότητα και τη λυρική ευγένεια του ειδυλλιακού Μαινάλου (βουνού του Πανός) με την τραχύτητα και την ορμητικότητα του αυστηρού και αγέρωχου βουνού της Αρτέμιδος, προοριζόταν να αποτελέσει αφενός, όπως δείχνει και τ' όνομά του, φρούριο ελέγχου των δυο ορχομενιακών πεδιάδων, αλλά και άλλων πέραν αυτών περιοχών, και να γίνει επιπλέον έδρα των βασιλιάδων της Αρκαδίας, χάρη ακριβώς στην οχυρωμένη του Ακρόπολη, που περιέβαλαν ισχυρά πολυγωνικά τείχη ενισχυμένα από 30 πύργους' και αφετέρου να αναδειχτεί σε πολιτιστικό κέντρο μεγάλης ακτινοβολίας, κυρίως κατά την περίοδο της δημοκρατίας, μετά το 628 π.Χ. (οπότε εξορίστηκε ο τελευταίος βασιλιάς Αριστοκράτης Β', γιατί πρόδωσε τους συμμάχους των Ορχομενίων Μεσσηνίους κατά το β' μεσσηνιακό πόλεμο, αφού εξαγοράστηκε από τους Λακεδαιμονίους).

Και την πολιτιστική ακτινοβολία του Ορχομενού δείχνουν τα μνημεία της Ακρόπολεως (: Αγορά, θέατρο, βουλευτήριο, ναοί) και όλα τα ευρήματα της Ορχομενίας χώρας, που έφερε στο φως η αρχαιολογική σκαπάνη των Γάλλων αρχαιολόγων G. Blum και Plassart στις πρόσφατα,

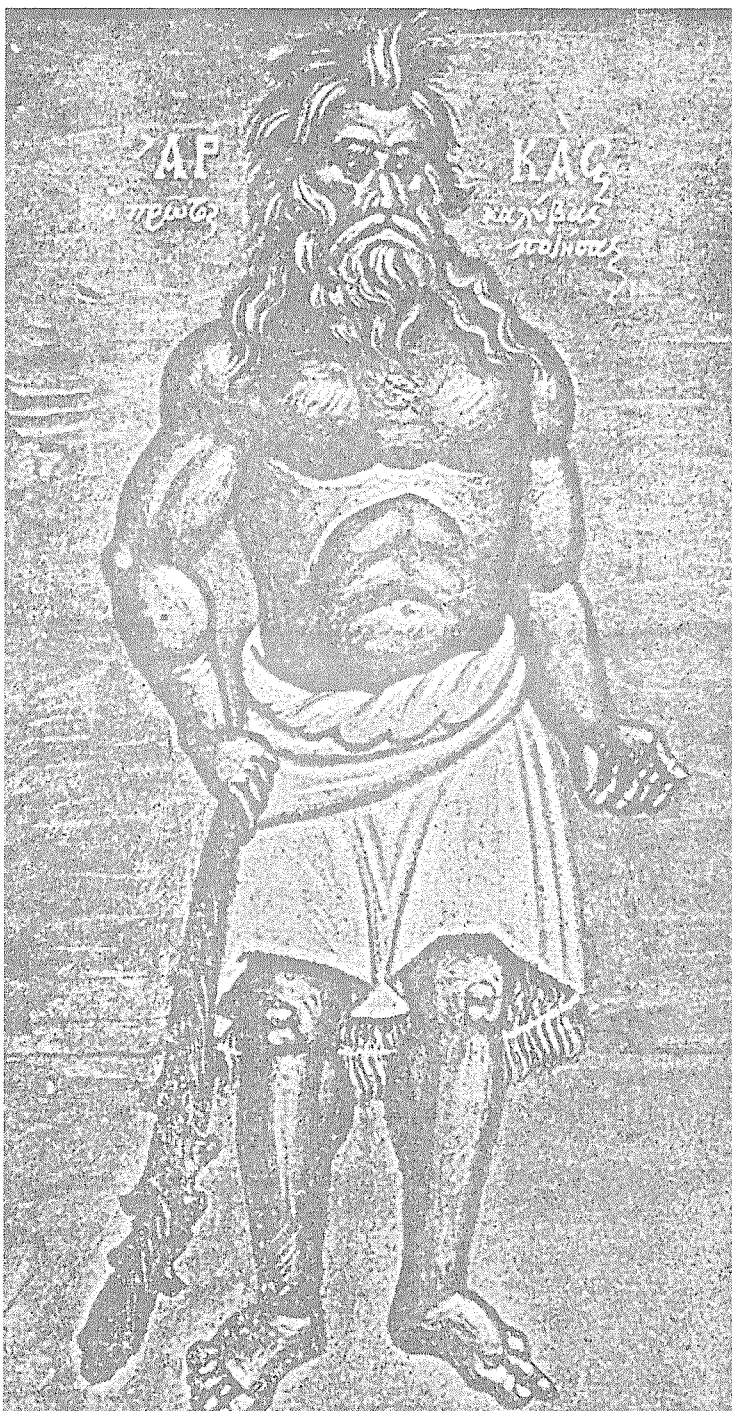
του κ. Θ. Σπυρόπουλου. Αλλωστε και από μόνα τους το Βουλευτήριο και το Θέατρο αποτελούν το επιστέγασμα μιας μακρότατης εξελεκτικής πορείας με την καθοδήγησή μας φωτισμένης δημοκρατικής πολιτικής της πνευματικής ηγεσίας (συγγραφείς, καλλιτέχνες κ.α.), από το σκότος στο φως, από το θεσμό της αυταρχικής βασιλείας στη φιλελεύθερη δημοκρατία. Και πρέπει να τονίσουμε εδώ με υπερηφάνεια ότι ο Ορχομενός Θεοσίλας είναι ο πατέρας του Διεθνούς Κοινοβουλευτισμού, που απ' τον Ορχομενό τον μεταφύτευσε στη Μεγαλόπολη, για να εξακτινωθεί εκείθεν σ' όλη την

Οικουμένη.

'Έτσι, η κρατούπολη του Ορχομενού απέκτησε τεράστια δύναμη και ακτινοβολία, ώστε να δίνει επιβλητική παρουσία σ' όλα τα δρώμενα της φυλής: Οι Ορχομενίοι πήραν μέρος στον τρωικό πόλεμο κάτω από τον βασιλιά της Τεγέας Αγαπήνορα (Ιλιάδα Β, βος, όπου ο 'Όμηρος ονομάζει τον Ορχομενό «Πολύμηλον» = πολυπρόβατον), στις Θερμοπύλες δίπλα στο Λεωνίδα με 120 άνδρες, και στις Πλαταιές με 600. Ακόμη στην «Κάθοδον των μυριών», μετά τη μάχη στα Κούναξα το 401 π.Χ., ο στρατηγός Κλεάνωρ ο Ορχομενός παρουσιάζεται από τον Ξενοφώντα στην «Κύρου Ανάβασιν» ως νέος Νέστωρ με τις σοφές συμβουλές του προς το απορραφανισμένο από τα ηγετικά του στελέχη στράτευμα, μετά τη γνωστή δολοφονική παγίδα που τους έστησαν οι Πέρσες' σ' αυτόν ανήκει το νέο «Μολών λαβέ» στις προτάσεις των Περσών για παράδοση των όπλων ότι «πρόσθεν αν αποθανοίεν ή τα όπλα παραδοίεν». Σημαντικός ακόμη ήταν ο ρόλος του Ορχομενού στον Πελοποννησιακό πόλεμο, στο πλευρό των Λακεδαιμονίων, στο Κοινό των Αρκάδων και στην Αχαϊκή Συμπολιτεία μέχρι τη ρωμαϊκή κατάκτηση. Όταν το 180 μ.Χ. επισκέφθηκε τον Ορχομενό ο Πausανίας ο Περιηγητής, βρήκε κατοικημένη μόνο την κάτω πόλη, όπου σήμερα και το ομώνυμο χωριό Ορχομενός (βλέπε: «Pausanίου Ελλάδος Περιήγησις» Η' Αρκαδικά).

'Όλη λοιπόν αυτή η περιοχή έσφυζε κάποτε από την παρουσία των Ορχομενίων και έφερε και φέρει ακόμη με τα αΐδια μνημεία της την ανεξίτηλη σφραγίδα της πολιτιστικής δημιουργίας των άμεσων εκείνων Ελλήνων προγόνων μας, των οποίων με υπερηφάνεια πρέπει να φέρουμε και εμείς το όνομα, όπως το πατρικό και οικογενειακό μας επίθετο. Και η περιοχή αυτή, είπαμε, εξικνείται από τη λοφοσειρά της Αγχισίας (: από το πόλισμα της Ελυμίας και το ναό της Υμνίας Αρτέμιδος) ως την καρυατική πέτρα και την περιοχή της Κονδυλέας (Κανδύλα) και τη χώρα των Νάσων (νήσων), αλλά ενίοτε και πέραν αυτών, και από το Τραχύ όρος (Γάιδαρως), παραφυάδα του Αρτεμισίου, και την «Ποντιάν γην» (> πηθ. Μποντία, μέσα από τη συγκεκριμένη: Είς την ποντιάν γήν = στη λιμνώδη περιοχή - στη Μποντία) ως την περιοχή της Βλαχέρνας και ενίοτε ως το Μεθύδριον και πέραν αυτού.

Και η γεωγραφική αυτή διάσταση της Ορχομενιακής γης παίρνει στη συνείδηση των σημερινών απογόνων των αρχαίων Ορχομενίων και πνευματικό βάρος. Γιατί οι γεωγραφικές συντεταγμένες του σημερινού Δήμου, καθώς συμπίπτουν μ' εκείνες της άλλοτε επικράτειας του Ορχομενού και πλαισιώνοντας και από την ιστορική γνώση (μέσα από τα διάσπαρτα στην περιοχή Ορχομενιακά μνημεία, τα τοπωνύμια, τα ορχομενιακά νο-

προς το νυμφοκατοίκητο Μαινάλω αποτελούσε ο λόφος του Ορχομενού. Εξάλλου απ' την κορφή του Αρτεμισίου έβλεπαν οι Ορχομενίοι να προβάλλει κάθε πρωί το πυρφόρο άρμα της ζωής που οδηγούσε ο αδελφός της θεάς Απόλλωνας, για να δώσει, μετά τη δύση του, τη θέση του στο άρμα της ίδιας της Αρτέμιδος ως θεάς - Σελήνης. (Οι ηλιόλουστες δηλ. ημέρες και οι εξαίσιες και υποβλητικές φεγγαρόφωτες νύχτες τους ήσαν για τους Ορχομενίους δώρα των δυο αδελφών θεών).

Και όλα αυτά, ορχομενιακά δηλ. τοπία και φυσικά φαινόμενα, έδιναν στην αντιθετική τους σύνθεση ένα λαό του

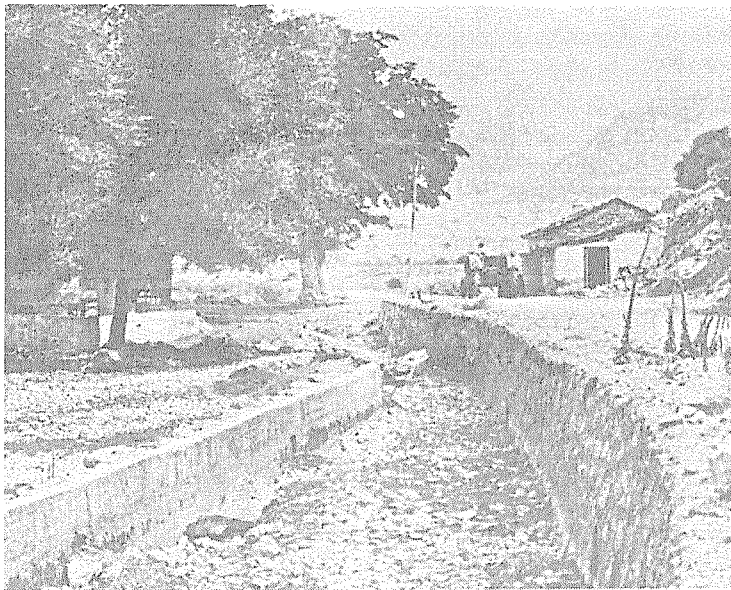
μίσματα, τα ευρήματα των Μουσείων, τις παραδόσεις, τους θρύλους, τις προφορικές αφηγήσεις, τις αναφορές αρχαίων συγγραφέων και κυρίως του Πανσανία στα Αρκαδικά του και άλλων) για την ακμή στο χώρο αυτό από τα προϊστορικά ως τα ρωμαϊκά χρόνια των προγόνων μας Ορχομενίων, ενισχύουν σ' όλους τους κατοίκους των 12 χωριών της περιοχής την πεποίθηση ότι αποτελούν κοινούς απογόνους των αρχαίων Ορχομενίων και συνεπώς κοινούς κληρονόμους του ονόματός τους, αλλά και κοινούς θεματοφύλακες της πολιτιστικής τους δημιουργίας, ενάντια στον όποιο δολιοφθορέα, όπως απέδειξαν και με την πρόσφατη ψήφο τους.

Από την άποψη αυτή, Ορχομενιάκη φύση και Ορχομενιάκη ιστορική και πολιτιστική παρουσία πολύγλωσσα μιλάνε στην καρδιά των 12 χωριών της περιοχής για τη δόξα των προγόνων τους. Γεμίζουν έτσι την ψυχή όλων των κατοίκων της Ορχομενιάκης περιοχής με υπερηφάνεια για τους ένδοξους κοινούς τους προγόνους, αλλά και υποβάλλουν σ' αυτούς το χρέος να σεβαστούν ό,τι εκείνοι της κληροδότησαν και να το αξιοποιήσουν κατά την ελληνική προοδευτική τους πορεία μέσα στο χρόνο, από γενιά σε γενιά στο διηνεκές. Σφρηλατείται έτσι από την παιδική τους ηλικία η Ορχομενιάκη τους συνείδηση ως βασικό στοιχείο της Ελληνικής της ταυτότητας, που είναι αδύνατο να ξεριζώσουν με μια μονοκονδυλιά όσοι μεταβαπτίζοντάς τους θέλουν να τους αλλοτριώσουν, προσφέροντάς τους με τη βία το λωτό της λήθης της ιστορίας του τόπου τους και της ίδιας τους της ταυτότητας.

Αλλά, μια συνείδηση με τέτοιο ιστορικό βάθος και βάρος, όπως την περιγράψαμε, μια συνείδηση με τέτοιες ρίζες στο χώρο και στο χρόνο δεν «βιάζεται», όσο κι αν προσωρινά παραβιάζεται... και πρέπει να είναι εντελώς ανιστόρητος κανείς, για να μην το γνωρίζει!

Γιατί κάθε Ορχομενίος αγρότης συναντά καθημερινά στα χωράφια του τις «λαλέουσες» την ιστορία του τόπου του πέτρες των Ορχομενιάκων μνημείων, αλλά και κάθε βοσκός έχει ενήμερος σε τέτοιες μνημειακές πέτρες, τους ήχους της φλογέρας του μ' εκείνους της σύριγγας του προστάτη της γονιμότητας του κοπαδιού του και της φύσης θεού Πάνα, σ' έναν αιώνιο ύμνο προς το θαύμα της ζωής, όπως αυτή ξεδιπλώνεται σ' όλα τα φανερά μέσα στο πολυύμνητο ειδυλλιακό Αρκαδικό τοπίο της Ορχομενιάκης γης... Γι' αυτό, τι θα πούμε στους απλούς αυτούς ξωμάχους των Ορχομενιάκων χωριών που έτσι άμεσα διαβάζουν και βιώνουν την ιστορία του τόπου μας, όταν εμείς οι μορφομένοι απεργαζόμαστε την παραχάραξη της; Οι κάτοικοι δηλ. της περιοχής διαλέγονται σε καθημερινή βάση διαχρονικά για 4 χιλ. χρόνια τώρα, με τα διά-

σπαρτα σ' όλα της τα μέρη Ορχομενιάκα μνημεία' γι' αυτό θεωρούν αυτά στοιχεία του εαυτού τους, του πολιτισμού τους, της ιστορίας τους, της πνευματικής τους παράδοσης και της ίδιας τους της ταυτότητας που υφάινεται έτσι «παιδιόθεν» ως αδιαφιλονίκητα Ορχομενιάκη. Για τους λόγους αυτούς κάθε προσπάθεια αλ-

λοιώσής της είναι βέβηλη και ως τέτοια πρέπει να καταδικαστεί.

Κολυμβήθρα ονοματοδόσεως των κατοίκων της περιοχής είναι η από τα προϊστορικά χρόνια φερόμενη ως «Ορχομενίων Χώρα» και όχι η όποια σκοπιμότητα. Και αν κάθε πράγμα πρέπει να λέγεται με τ' όνομά του, όπως απλά λέει ο λαός μας, επαναδιατυπώνοντας επιγραμματικά την αριστοτελική αρχή της ταυτότητας ότι κάθε τι είναι ίσο με τον εαυτό του ή με το σύνολο των γνωρισμάτων του, όμοια και ο νέος Δήμος, κατά αναντίρρητη λογική αναγκαιότητα, πρέπει να φέρει το βασικό ιστορικό γνώρισμα «ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ» των 12 χωριών που τον αποτελούν, και όχι το ειδικό του ενός, που τίποτε δε σημαίνει για τ' άλλα, ώστε να αποτελέσει αρμό ένωσης και συνεργασίας τους.

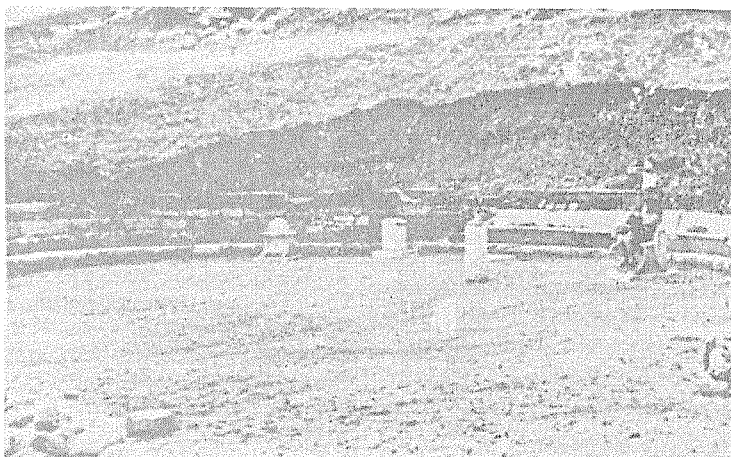
Διαφορετικά, ο νέος Δήμος είναι ψευδώνυμος και ψευδεπίγραφος, αφού το δοτό και όχι φυσικό όνομά του, επιβεβλημένο «άνωθεν» και όχι πηγαίο της ιστορίας και της λαϊκής συνείδησης απαύγασμα, βρίσκεται σε κραυγαλέα αναντιστοιχία με το πλάτος (επιμέρους χωριά), με το γεωγραφικό Ορχομενιάκό εύρος της περιοχής και με το ιστορικό βάθος της «διαδοχής των επιγιγνομένων» Παγιωμένης Ορχομενιάκης συνειδήσεως των κατοίκων όλων των Ορχομενιάκων χωριών.

Έτσι ελέγχονται ως παιδαριώδεις και αίολες οι δικαιολογίες αυτών, που δημιούργησαν το πρόβλημα εις βάρος της ιστορίας της περιοχής και με το ερήμην της βούλησης των κατοίκων της, ότι δηλ. τορπίλισαν την ονομασία του Δήμου ως Δήμου Ορχομενού, για να αποφεύγεται δήθεν σύγχυση με το Βοιωτικό Ορχομενό. Εκατοντάδες Ελληνικών χωριών και περιοχών έχουν κοινό όνομα χωρίς σε καμιά περίπτωση να ανακλύπει τέτοιο ζήτημα. Και τέτοια σύγχυση δεν υπήρχε ούτε στην εποχή των φρυκτωρίων ως μέσων τηλεπικοινωνίας και στην εποχή της

ανύπαρκτης ή περιορισμένης μετέπειτα χρήσης της γραφής, οπότε οι προϊστορικοί μας πρόγονοι, αλλά και ο ίδιος ο Όμηρος άνετα διέκριναν τον Πολύμηλο Αρκαδικό Ορχομενό από τον Μινύειο. (Στην Κρήτη που ήμουν προ ημερών συνάντησα στο Ν. Ηρακλείου ΔΗΜΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ. Οι κάτοικοί του, έμαθα, έδωσαν μάχη,

προς αντίστοιχους αντιδραστικούς με τους δικούς μας, για την ονομασία αυτή, που σχετίζεται με τις αρκαδικές τους ρίζες και δεν εμποδίστηκαν από ενδεχόμενες συγχύσεις... με το Ν. Αρκαδίας).

Και τέτοιο πρόβλημα δεν αντιμετώπιζαν ούτε και οι παππούδες και πατέρες μας μέχρι

το 1914, οπότε η ίδια περιοχή ονομαζόταν πολύ ορθά Δήμος Ορχομενού.

Γι' αυτό σήμερα, στην εποχή των Η/Υ ξεφεύγει από τα όρια και αυτού του γελοίου να μιλάμε για τέτοια σύγχυση, εκτός αν «δίκην καθολικών καλογηρών» μεταβαπτίζουμε τη σκοπιμότητα σε σύγχυση! Και, για να μην το ξεχάσουμε, τα ονομαζόμενα ακόμη από την εποχή του τέως Δήμου Ορχομενού: «Ειρηνοδικείο - Υποθηκοφυλακείο και Αγρονομείο Ορχομενού» για να τονιστεί ότι δεν αφορούν μόνο τους περιορισμένους κατοίκους του Λεβιδίου, αλλά όλων των Ορχομενιάκων Χωριών, προκαλούν κάποια σύγχυση, όπως και ο αθλητικός Όμιλος «ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ» ή αποτελούν απτά στοιχεία επιβίωσης της ιστορικής μας μνήμης, αξιοποίησης της πολιτιστικής κληρονομιάς του Τόπου μας και σεβασμού της Ορχομενιάκης συνειδήσεως των κατοίκων του, που τόσο επιπόλαια αντιμετωπίζονται ορισμένοι, ρίχνοντας νερό στο μύλο των όποιων Κίσιγιγκερ που θέλουν να μας εκμηδενίσουν, πλήττοντάς μας

στις πολιτιστικές μας ρίζες;

Γι' αυτό, ενώπιον του μεγάλου κριτή, του χρόνου, και ενώπιον της ιστορίας ως θεραπευίδας της αλήθειας, και με γνώμονα τη βαθιά ποτισμένη συνείδησή μας από τα νάματα της Ελληνικότητας που για 4 και πλέον χιλ. χρόνια εκπέμπει στην περιοχή μας το σφριγηλό κι ακτινοβόλο Ορχομενιάκό τμήμα της φυλής μας, είτε ως κάποτε ζωντανή παρουσία είτε ως «αΐδια» πολιτιστική μας κληρονομιά, καλούμεθα όλοι μας, σεβόμενοι και την πρόσφατα εκφρασμένη βούληση των κατοίκων όλων των Ορχομενιάκων Χωριών να δώσουμε τη σύμφωνη μ' αυτή ορθή λύση στο πρόβλημα της ονομασίας του Δήμου μας.

Την ώρα αυτή της υπέρτατης ευθύνης μας απέναντι στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον του τόπου μας, η αποκατάσταση της αλήθειας αποτελεί χρέος προς την ιστορία μας, αποτελεί σεβασμό προς την πολιτιστική μας κληρονομιά, και προσφορά στην ίδια τη διατήρηση της Ελληνικής μας ταυτότητας. Είναι ακόμη οφειλή προς τους δυο μεγάλους άνδρες που χάρισε στην ανθρωπότητα «η εύνδρος» Ορχομενιάκη γη: Και ο πρώτος απ' αυτούς είναι ο αρχαιοορχομενίος πατριάρχης του διεθνούς κοινοβουλευτισμού Θερσίλας, ο οποίος ξεκινώντας από το Βουλευτήριο του Ορχο-

ως προπύργιο της Δημοκρατίας. Η ορατή απ' όλα σχεδόν τα σημεία του νέου Δήμου Ακρόπολη του Ορχομενού με το Βουλευτήριο και το Θέατρο (τα οποία επιβάλλεται μερικά τουλάχιστον να ανασυλωθούν αλλά και όλη η Ακρόπολη να μεταβληθεί σε αρχαιολογικό πάρκο), πρέπει να ορθώνεται στα μάτια μας ως φάρος πολιτικής και πολιτιστικής μας καθοδήγησης και ως οχυρό του πανανθρώπινου κοινοβουλευτισμού (αλλά και του τοπικού των 12 Ορχομενιάκων Χωριών). Με άλλα λόγια πρέπει να αντικρίζουμε την Ορχομενιάκη ακρόπολη μ' όλο το πολιτικό και πολιτιστικό της φορτίο ως σύμβολο που ενώνει το παρόν με το παρελθόν, αλλά και όλα τα Ορχομενιάκα χωριά μεταξύ τους σε μία αδελφωμένη και προοδευτική κοινωνία, κατά το πρότυπο της αρχαίας αρκαδικής ομοσπονδίας, για την ενότητα και τη δημοκρατική λειτουργία της οποίας τόσο εργάστηκε ιδρύοντας, στην έδρα της, τη Μεγαλόπολη, το φερώνυμό του «Θερσίλειο Βουλευτήριο» ο Ορχομενός πρόγονός μας Θερσίλας. Και αυτού ακριβώς το παράδειγμα, τις κρίσιμες αυτές ώρες, πρέπει να μας εμπνέει, ώστε να βρούμε το δρόμο της σύμπνοιας και της συνεργασίας με σεβασμό στην πολιτιστική μας κληρονομιά και στη δημοκρατική αρχή της πλειοψηφίας. Και η μετουσίωση κι ενσάρκωση σε πράξη των αρχών των δυο μεγάλων Ορχομενιάκων ανδρών, Θερσίλα και Παπαναστασίου, θα αποτελεί το καλύτερο άγαλμα της ευγνωμοσύνης και του σεβασμού μας σ' αυτούς...

Το πνεύμα και η πολιτιστική μας παράδοση είναι οι πιο πολύτιμοι μαργαρίτες που πρέπει να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού, αν θέλουμε να έχουμε διαβατήριο για το μέλλον. «Γι' αυτά πολεμήσαμε» γράφει ο Μακρυγιάννης, γνωρίζοντας ότι λαοί που δεν τιμούν την ιστορία τους, τα μνημεία τους, λαοί που δεν έχουν ιστορική μνήμη, δεν έχουν μέλλον.

Άλλοι δεν έχουν ιστορία και πνευματική παράδοση και πλαστογραφούν και υποκλέπτουν τη δική μας. Εμείς με μια μονοκονδυλιά θα διαγράψουμε από τη συνείδησή μας την ιστορία μας και θα αρνηθούμε την ταυτότητά μας;

Χρέος μας λοιπόν είναι να δίνουμε ιστορικό βάθος στην εθνική μας συνείδηση να την ενώνουμε με τις ρίζες της φυλής μας. Και αυτό ας κάνουμε με την απόφασή μας και τώρα, αποκλείοντας, ό,τι μας διχάζει στο πρόβλημα αυτό, και αναδεικνύοντας, ό,τι συνδέει την περιοχή από τα βάθη της ιστορίας της ως κέντρο αναφοράς όλων μας και σύμβολο ενότητας και συνεργασίας. Ως ΠΑΝΟΡΧΟΜΕΝΙΟΙ (Λεβιδιώτες, Κανδυλαίοι - Βλαχερνάιοι, Δαραίοι, Παλαιοπυργιώτες κ.α.) ας αποφασίσουμε να διατηρήσουμε ανεξίτηλη την Ελληνική Ορχομενιάκη μας ταυτότητα αποκαθιστώντας στο ορθό το όνομα του νέου Δήμου ως ΔΗΜΟΥ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ.

Γ. ΣΤ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Αθλητικά Κανδυλιώτικα

Του ανταποκριτή μας Τζίμη Πασιαλή

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΠΑΟΚ

ΜΕΤΑΓΡΑΦΕΣ

Το ΔΣ του ΠΑΟΚ σε μια προσπάθεια να παρουσιάσει στην καινούργια ποδοσφαιρική σεζόν μια ομάδα δυνατή και ενισχυμένη με έμπυχο υλικό, πραγματοποίησε αρκετές και πολύ καλές μεταγραφές. Απέκτησε πέντε παίκτες από την ομάδα του Λεβιδίου ανεγνωρισμένης αξίας και τρεις παίκτες από διάφορες ομάδες της Τριπόλεως.

Ο ένας εξ αυτών θα αναλάβει την προπόνηση των παικτών και γενικά το κομμάτι της ομάδας. Είναι ο Παναγιώτης Αγράφας ο

καθάρια και δίκαια με 1-0. Ήταν μια καλή αρχή δια να ανέβει και το ηθικό αλλά και ο ενθουσιασμός των παικτών μας. Παλιών και νέων. Απόρροια όλων αυτών ήτο η καταπληκτική εμφάνιση που έγινε στον πρώτο επίσημο αγώνα της ομάδας μας σε αγώνα κυπέλλου.

ΠΑΟΚ - Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ 7-5 στα πέναλτυ

Ο πρώτος επίσημος αγώνας της ποδοσφαιρικής σεζόν 2000-1 έγινε στην Κανδύλα στις 9/9/00 και ήτο αγώνας κυπέλλου. Αφού προηγήθηκε αγιασμός από τον ιερέα «παπά Στέλιο» αντίπαλος ήτο η ομάδα της

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΟΚ

Παραμονές Παναγίας ως ειθισθεί κάθε χρόνο να γίνεται στο γήπεδό μας κάποιο ματς είτε ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ με ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΥΣ είτε με κάποια άλλη ομάδα, εφέτος στο γήπεδό μας έγινε μια τόσο συγκινητική εκδήλωση όσο και ευχάριστη στα χρονικά της ζωής του ΠΑΟΚ. Παλιές δόξες του ποδοσφαίρου της Κανδύλας με την ομάδα του σημερινού ΠΑΟΚ πέρασαν ένα ευχάριστο απόγευμα στο γήπεδο του χωριού μας. Μία συγκινητική συνάντηση σε γήπεδο ποδοσφαίρου και όχι σε αλάνες, κήπους και αλώνια όπως γινόταν τα παλιά χρόνια και όταν δειλά - δειλά ξεκινούσε το ποδόσφαιρο στο χωριό μας από τους τότε μαθητές του Γυμνασίου Λεβιδίου και Τριπόλεως. Μερικοί από αυτούς τους παλιούς που βρέθηκαν εφέτος στο χωριό μας τον Δεκαπενταύγουστο νοστάλησαν τα παλιά. Νοστάλησαν να αγγίξουν την στρογγυλή θέα και απεφάσισαν να γίνει ένας ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ αυτών των παλαιμάχων και της ομάδος του ΠΑΟΚ. Ως ημέρα διεξαγής του αγώνος αυτού ορίσθηκε η 13 Αυγούστου 2000. Η είδηση μεταδόθηκε στο χωριό μας και ο αγώνας έγινε σε πανηγυρική ατμόσφαιρα. Το γήπεδο πλημμύρισε κυρίως από μικρούς οι οποίοι δεν σταμάτησαν ούτε λεπτό να χειροκροτούν και να ζητωκραυγάζουν υπέρ των παλαιμάχων.

Όμως υπήρχαν και αρκετοί μεγάλοι φίλοι του αθλητισμού οι οποίοι παρευρέθηκαν στο γήπεδο. Λέξιζε να τους αναφέρουμε διότι δια της παρουσίας τους τίμησαν όλους τους αγωνιζόμενους και οι οποίοι στο τέλος του αγώνος τους ευχαρίστησαν θερμά και φωτογραφήθηκαν μαζί τους και οπωσδήποτε τους αξίζουμε συγχαρητήρια δημοσίως. Είναι οι εξής: ο Πρόεδρος του Συλλόγου των Κανδυλιωτών Αθήνας κ. Αναστ. Οικονομόπουλος, ο Πρόεδρος του Συλλόγου των Κανδυλιωτών Αμερικής ΚΕΚΡΩΨ κ. Ν. Πετιμεζάς, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κανδυλιωτών Καναδά κ. Ε. Δημητρόπουλος, ο κ. Γ. Αμανατίδης και Ιωάν. Αμανατίδης εξ Αθηνών. Η καθηγήτρια Γυμναστικής Γυμνασίου Λεβιδίου κ. Μ. Εικοσιδέκα - Δεληγιάννη. Αρκετοί νέοι από ξένες χώρες που ευρίσκοντο στο χωριό μας παραθερίζοντας. Λέξιζε επίσης να αναφέρουμε και μερικούς από τους παλαιμάχους ποδοσφαιριστές που έλαβαν μέρος στον φιλικό αυτόν αγώνα. Είναι οι κ. Χρ. Παπασπυρίδης από Αφρική, ο κ. Μ. Δεληγιάννης (εισαγγελέας), ο κ. Φ. Κούσουλας (δικηγόρος), ο κ. Μ. Δεληγιάννης (σχολικός σύμβουλος Αρκαδίας) και πρόεδρος του ΠΑΟΚ ο κ. Δ. Πασιαλής, Παν. Καρζής, Γ. Δρόσος, Ε. Κανδαλέπας και Χ. Κανδαλέπας, Χ. Λαγός, Γ. Καρζής. Δια την ιστορία αναφέρουμε και το σκορ του αγώνος 4-4. Τιμής ένεκεν.

ΜΙΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Στο τέλος του φιλικού αυτού αγώνος, που ήτο και η πιο συγκινητική στιγμή, απενεμήθηκε τιμητική πλακέτα στον κ. Χρήστο Παπα-

σπυρίδη δια όλα όσα έχει προσφέρει στον Σύλλογο μέχρι τα σήμερα...

Συμπαράσταση, συμβολή οικονομική και ηθική βοήθεια. Προς τούτο το Δ.Σ. του Συλλόγου του απέδωσε τον τίτλο του επιτίμου και ισοθίου μέλους του Συλλόγου ΠΑΟΚ.

Οι ενέργειες αυτές και τα χειροκροτήματα όλων των παρευθέντων στο γήπεδο και στην εκδήλωση αυτή συγκίνησαν τον κ. Χρ. Παπασπυρίδη πολύ μέχρι δακρύων.

Κι άλλη μία φορά, φίλε Χρηστάκο, δέξου τα συγχαρητήρια όλων μας.

Η συμμετοχή του προέδρου στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου έπειτα από πολύ καιρό απουσίας του είναι αναμφισβήτητη η πιο καλύτερη μεταγραφή στον Π.Α.Ο.Κ. Επανάληθε στις επάλξεις της ομάδος με όρεξη για δουλειά και μεγάλα όνειρα δια την ομάδα. Με κινήσεις πρωτόγνωρες δια τα δρώμενα στο Σύλλογο, έκανε τις μεταγραφές με προσωπικές του πρωτοβουλίες και γνωριμίες, με γνωριμίες του επίσης απεκτήθηκαν καινούργιες στολές από σπόνσορες, με τις γνωριμίες του επίσης

(Συνέχεια στη σελ. 12) έχει πάρει αρκετές υποσχέσεις

Τα παιδιά του ΠΑΟΚ (Διακρίνονται από αριστερά) ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΛΠΑΚΙΩΤΗΣ Κ. ΔΡΟΣΟΣ Κ. ΠΡΟΚΟΠΟΣ Γ. ΖΕΡΒΟΓΙΑΝΝΗΣ Φ.

ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ Γ. (ΟΡΘΙΟΣ) ΔΡΟΣΟΣ Θ. (ΟΡΘΙΟΣ) ΔΡΟΣΟΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Ν. ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΞΥΝΟΣ Α. ΑΓΡΑΦΑΣ Π. (ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ) ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Δ.

ποδοσφαιριστής από του Δάρα ο οποίος έχει μια λαμπρή πορεία στην καριέρα του αφού έχει φθάσει να παίξει και στην Δ' Εθνική κατηγορία. Στο άκουσμα του ονόματός του άλλαξαν άρδην τα τεκταινόμενα στην ομάδα μας.

Άνεμος αισιοδοξίας άρχισε να επικρατεί στις τάξεις του ΠΑΟΚ. Όλοι μιλούν για μια καλή πορεία εφέτος και άνοδο στην Α' Κατηγορία τοπικού Αρκαδίας.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΠΑΟΚ

Μέσα στην όλη αυτή αλλαγή ήτο αδύνατον να μην βρεθούν και ορισμένοι φίλοι και υποστηρικτές της ομάδος που να μην προσφέρουν το κατά δύναμη προς την ομάδα του χωριού τους.

Πρώτος απ' όλους και εν όψει της έναρξης της σεζόν ο φαρμακοποιός μας «Γιάννης». Ο Γαμβρός της Κανδύλας ο γνωστός σε όλους «Γιάννης» προσέφερε το αναγκαίο υλικό δια αγώνες ποδοσφαίρου τα ψυκτικά... με την υπόσχεση πως θα ακολουθήσουν και τα υπόλοιπα συναφή φάρμακα. Επίσης χρηματικά ποσά προσέφεραν ο Εισαγγελέας μας 10 χιλ., ο φίλος μας και τακτικός μας συνδρομητής Π. Χουντάλας, 10 χιλ., ο Π. Τσιλιγκίρης 5 χιλ., με την υπόσχεση και αυτός όπως και κάθε χρόνο δια το φαρμακευτικό υλικό, η Χ. Ευσταθίου 5 χιλ., ο γνωστός σε όλους «Κούλης» μια εικοσάδα φόρμες δια τους ποδοσφαιριστές μας. Όλους αυτούς το ΔΣ και οι ποδοσφαιριστές του ΠΑΟΚ τους ευχαριστούν θερμά και δημόσια.

ΦΙΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΛΕΒΙΔΙ - ΠΑΟΚ 0-1

Στα πλαίσια της προετοιμασίας της ομάδος δια την καινούργια ποδοσφαιρική σεζόν και με τις καινούργιες προοπτικές της ομάδος έγινε ένας φιλικός αγώνας μεταξύ του ΠΑΟΚ και την ομάδα του Λεβιδίου της Α' κατηγορίας. Η ομάδα μας υπό την καθοδήγία του προπονητού μας Π. Αγράφας νίκησε

Τριπόλεως και του γνωστού σε όλους Τάκη Κουμπουνή της κατηγορίας και αυτή η ομάδα της Α'.

Ο αγώνας εξελίχθηκε σε ντέρμπι καθότι η φιλοξενούμενη ομάδα στο Α' ημίωρο προηγήθηκε με 0-2. Όμως ο ΠΑΟΚ και με τις συχνές παροτρύνσεις των φιλάθλων οι οποίοι δια πρώτη φορά ήσαν αρκετοί και ενθουσιώδεις ανέτρεψαν το 0-2 σε 2-2 στην κανονική διάρκεια του αγώνα. Η παράταση δεν ανέδειξε νικητή και στα πέναλτυ η Κανδύλα ευστόχησε και στα πέντε έναντι τριών των φιλοξενουμένων. Το τι επακολούθησε δεν περιγράφεται. Οι νεαροί οπαδοί και φιλάθλοι ζητωκραυγάζοντες σήκωναν τους παίκτες μας στα χέρια κ.τ.λ. ήταν μια ατμόσφαιρα που είχαμε να την δούμε πολύ καιρό στο γήπεδό μας.

Στην συνέχεια του κυπέλλου η ομάδα μας έχει κληρωθεί με την ΔΟΞΑ Μεγαλοπόλεως ομάδα και αυτή της Α' κατηγορίας. Από τα μέχρι τώρα ματς που έχει δώσει η ομάδα μας φαίνεται ότι πράγματι φέτος κάτι έχει αλλάξει έστω και σε τόσο λίγο χρονικό διάστημα. Φαίνεται ότι ο Π. Αγράφας κάνει πολύ καλή δουλειά και είμαι βέβαιος πως θα αλλάξουν πολλά πράγματα στον ΠΑΟΚ. Είναι κάτι που το εύχονται και το απαιτούν πολλοί άνθρωποι οι οποίοι ευρίσκονται κοντά στην ομάδα, οι συνθήκες φέτος είναι τέτοιες που όλα μπορούν να γίνουν. Ίδωμεν.

Του Κώστα Μητρόπουλου

Οι «ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΙ» ποζάρουν. Διακρίνονται από αριστερά: ΚΑΡΖΗΣ Π. ΠΕΤΜΕΤΑΣ Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Ε. ΠΑΠΑΣΠΥΡΙΔΗΣ ΧΡ.

ΠΑΣΙΑΛΗΣ Δ. (ΚΑΘΙΣΤΟΣ) ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Μ. ΛΑΓΟΣ Χ. ΚΑΝΔΑΛΕΠΑΣ Β. ΔΡΟΣΟΣ Γ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Μ.

για οικονομική βοήθεια προς την ομάδα μας.

Ήταν πράγματι και είναι ένας άνθρωπος που χρειάζεται η κάθε ομάδα. Του ευχόμεθα να δικαιωθεί στις προσδοκίες του.

«ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΑ 2000»

Το πρόγραμμα των αγώνων του ποδοσφαιρικού τουρνουά

Μετά από σύσκεψη με τα συμμετέχοντα σωματεία, καθορίστηκε το πρόγραμμα του ποδοσφαιρικού τουρνουά, που θα διεξαχθεί στα πλαίσια των εκδηλώσεων «ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΑ 2000».

Αναλυτικά:

* Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου 5 μ.μ. Κανδήλα - Κάψια (γήπεδο Κανδήλας)

5 μ.μ. Ορχομενός - Παγγορτυνιακός (γήπεδο Λεβιδίου)

* Κυριακή 24 Σεπτεμβρίου 3 μ.μ. Μικρός Τελικός (γήπεδο Λεβιδίου)

5 μ.μ. Τελικός (γήπεδο Λεβιδίου)

Στους πρώτους αγώνες σε περίπτωση ισοπαλίας θα έχει παράταση και μετά πέναλτυ. Στον μικρό τελικό σε περίπτωση ισοπαλίας θα έχει πέναλτυ, ενώ στον μεγάλο τελικό θα έχει παράταση και πέναλτυ. Οι ομάδες μπορούν να χρησιμοποιήσουν μέχρι 20 παίκτες. Στο νικητή του τουρνουά θ' απονεμηθεί κύπελλο, μετάλλια και αναμνηστικά διπλώματα, στον δεύτερο και τρίτο, μετάλλια και διπλώματα.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΚΑΝΔΥΛΑ - ΚΑΨΙΑ 4-2 ύστερα από ένα συναρπαστικό αγώνα. Στο άλλο ζευγάρι ο ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ (Λεβίδι), νίκησε τον ΠΑΓΓΟΡΤΥΝΙΑΚΟ.

Στον τελικό ο ΠΑΟΚ ήρθε ισόπαλος 3-3 με το Λεβίδι, (κανονικός αγώνας και παράταση) αλλά τελικά έχασε 5-3 στα πέναλτυ.

Στον μικρό τελικό ο Παγγορτυνιακός νίκησε τα Κάψια στα πέναλτυ.

ΚΑΝΤΥΛΑΪΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Πολύ καλή για προσάναμμα (Γεν.)
2. Στο βηματισμό του αντιστοιχεί το ...ένα.
3. Απαραίτητο συμπλήρωμά του ο προβαζός - Σαν τέτοιο όρος αναφέρονται τα Κουρκούλια (αντίστρ.).
4. ...πως - Και για σαρώματα τις χρησιμοποιούσαν.
5. Τάξει στο κέντρο του ο ΠΑΝΑΜΑΣ - Στα παραμύθια ακολουθείται από το ...ρεβίθι.
6. Ειδικά η μουτζήθρα είναι αδύνατο να γίνει χωρίς αυτήν (αντίστρ)
7. Ένας από τους πρώτους δασκάλους στο χωριό μας - Νηπίων βόλτα.
8. Καντυλαϊκό «μπιμπερόν». - Αρχής... αρχή.
9. Τα πιο πολλά λαχανικά, τρώγονται και έτσι (αντίστρ.) - πρόθεση της δημοτικής - Αλογο (αντίστρ. - γεν.).
10. Για κάθε «κάτω» υπάρχει και ένα - Για κάποια σακκία ήταν σήμα κατατεθέν - Μισός ...Αδής.
11. Ταυρομαχιών επιφώνημα - Μαγευτικά, φανταστικά.
12. Ο παρά την ακτή (αντίστρ) - Κατάληξη τριτοκλήτων.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Καντυλαϊκό επίρρημα για την άκρη της ... άκρης. - Ο οποίος
2. Και μιά όμορφη Κανδύλα είναι για μας - Τέτοιο ρήμα είναι το λώω
3. Τα έχει ο... μΥΓΓΙΑΓιγχτος. - Και έτσι κρυνώνει ο Καντυλαϊός.
4. ...Φουντ γρήγορο φαγάδικο (αντίστρ). - Στρατιωτικές μονάδες για... Λεβέντες.
5. Ανώτατος στρατιωτικός - Αμερικάνικο «Εντάξει».
6. Τα οφείλουμε στην ΟφΕΙΛή - Ήταν και του Μιχάλη του Τζιώρα του μαγαζι.
7. Εγκυρα μέσα στο ... κύρος. - Γράμματα της ΝοΣοΥ - Τα πάντα ... (αντίστρ).
8. Απαραίτητη στην κατασκευή του λάστιχου για το κυνήγι των πουλιών - Και έτσι η παλιά λαϊκή ορχήστρα.
9. Νησί μας - Ηρεμοί (αντίστρ.)
10. Ανεξερεύνητα, απρόσιτα
11. Προστακτική που ακούγεται συχνά σε γλέντια (αντίστρ.) - Του τραγουδιού πάει στην ... ποταμιά.
12. Μπαίνει σε λαγιούνα (Γεν.)

(Η λύση στην τελευταία σελίδα)

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΝΔΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΗΣ

Του ΚΩΣΤΑ ΔΑΛΚΟΥ

Αλήθεια! Τι σχέση μπορεί να έχει η Κανδύλα με τα ψάρια; Οση σχέση έχει το Μαϊνάλο με τα λεμενοπορτόκαλα και τις ελιές, θα απαντούσε κάποιος που ζει εκτός Αρκαδίας και ορεινής Κορινθίας. Αυτό απαντούν τα παιδιά των Κανδυλαίων μεταναστών, εσωτερικού και εξωτερικού, αυτό ίσως φρονούν και αρμόδιες Υπηρεσίες Αρκαδίας. Και ίσως έχουν δίκιο, γιατί που να φανταστούν, πως ένα από τα ορεινά χωριά της Αρκαδίας στους πρόποδες του Ολύγυρτου, μακριά από ποτάμια και λίμνες, μπορεί να έχει σχέση με τα ψάρια! Αφορμή για το θέμα αυτό πήρα από κάποιο διάλογο που είχα με την κόρη μου μεγαλωμένη στην Αθήνα.

Είναι απόγευμα Σαββάτου. Φίλος παιδικός και συμπατριώτης μου έκανε επίσκεψη. Τα καλωσορίσματα, οι τυπικές ευχές κατά τη συνάντηση, τα καφεδάκια μας και ύστερα περιποιημένα τα ουζάκια δίνουν και παίρνουν.

Ανάφουτν τα πρόσωπα, ξεδιπλώνεται το παρελθόν και οι παιδικές αναμνήσεις από το χωριό δίνουν και παίρνουν. Θυμάσαι τούτο... Θυμάσαι κείνο... Θυμάσαι τα ψάρια της Κανδύλας, που φάγαμε στην κατοχή και επιβιώσαμε!...

Πιο πέρα η κόρη μου παρακολουθεί τη συζήτηση και χαμογελά. Όταν άκουσε για ψάρια στην Κανδύλα γελάει παρατεταμένα...

- Μπαμπά, κόψε λίγο, κόψε λίγο, κοντεύεις να χαρακτηριστείς τερατολόγος. Θα μας τρελάνεις με την Κανδύλα σου.

- Γιατί δεν πιστεύεις ότι η Κανδύλα έχει ψάρια;

- Σιγά μη μας πεις ότι έχει ελέφαντες, κροκόδειλους και τράνδους.

Δεν πρόφτασα ν' απαντήσω στην κόρη μου και παρεμβαίνει στη συζήτηση ο φίλος μου επισκέπτης.

- Κι όμως, κοπέλα μου, η Κανδύλα έχει σχέση με τα ψάρια και μάλιστα πολύ μεγάλη.

Για να βγάλω από αυτή την πλάνη:

1. Την κόρη μου και μαζί της και πολλά παιδιά των ξενιτεμένων Κανδυλιωτών εσωτερικού και εξωτερικού.
2. Τον καθένα που ζει εκτός Αρκαδίας και ορεινής Κορινθίας.
3. Την Δ/ση Γεωργίας, που ίσως - ποιος ξέρει - μπορεί να προβεί στην ανάλυση κάποιας προσπάθειας και εργαζόμενη και συνεργαζόμενη με τους

τοπικούς φορείς δημιουργήσουν κάποια λίμνη και αρχίσει η εκτροφή καταλλήλων ψαριών.

Σας παραθέτω ωμή τη σχέση Κανδύλα και ψαριών.

Η Κανδύλα, ένα από τα ωραιότερα χωριά της Αρκαδίας, βρίσκεται 37 χιλιόμετρα Β.Α. της Τρίπολης και 13 από Λεβίδι. Κείται ακριβώς στο σημείο που συναντιούνται οι Νομοί Αρκαδίας, Κορινθίας και Αργολίδας. Σήμερα κατοικούν μονίμως 1.000 άτομα, σε πείσμα της αστυφιλίας και της μετανάστευσης για να συνεχίζουν την παράδοση διακρινόμενοι σε κάθε δραστηριότητα.

Στα γεωγραφικά όρια της Κανδύλας υπάρχουν δύο πηγές:

1. Το Σιντζι: Βρίσκεται στον κοινοτικό δρόμο από Κανδύλα προς Διακόπη και σε απόσταση από Κανδύλα 4 χιλιόμετρα.

2. Το Κεφαλόβρυσσο: Αυτό βρίσκεται πάνω στον ασφαλτοστρωμένο δρόμο Κανδύλας - Λεβιδίου και πάνω στα σύνορα Κανδύλας Παλαιοπούργου. Οι πηγές του Σιντζιού ρέουν όλο το χρόνο και από τα νερά τους ποτίζεται ο Κανδυλιώτικος Κάμπος. Το ίδιο συμβαίνει και με τις πηγές του Κεφαλόβρυσσου, με τη διαφορά όμως, λίγες ημέρες του καλοκαιριού στερεύουν για να ξαναρχίσουν με τις πρώτες βροχές του Φθινοπώρου. Μέσα από το άφθονο νερό των πηγών αυτών έβγαιναν και νοστιμότητα ψάρια. Ένα είδος μικρού ψαριού που έμοιαζε σαν κάτι μεταξύ μαρίδας και σαρδέλας.

Θα θυμούνται οι ηλικιωμένοι της Κανδύλας! Στα χρόνια της κατοχής και συγκεκριμένα το 1941, όταν η μούστιγα της πείνας θέριζε αδιάκοπα, οι Κανδυλαίοι, χάρις στην αφθονία των ψαριών, που έδιναν οι δύο αυτές πηγές, σώθηκαν και μαζί τους οι παλινοστούντες μετανάστες του εσωτερικού μαζί τους και φιλικά τους πρόσωπα. Ακόμα και πολλά ορφανά παιδιά από Αθήνα και Πειραιά βρέθηκαν στα χέρια Κανδυλαϊκών οικογενειών με σκοπό μόνο την επιβίωση.

ΤΡΟΠΟΣ ΨΑΡΕΜΑΤΟΣ

Μπροστά από την κύρια πηγή υπήρχε τεχνητό αυτοσχέδιο φράγμα και επί του φράγματος μικρές τρύπες και μάλιστα αρκετές από τις οποίες περνούσε το νερό. Εκτός από αυτές τις διόδους που έφευγε το νερό της κύριας πηγής στο βαρύ χειμώνα έτρεχαν και πολλές παραπηγές.

Γνωστό σε όλους τους Κανδυλαίους

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Αγαπητέ Τάσο
Σου εύχομαι υγεία και χαρά, είμαι η Καλλιόπη Καρζή Σμέρνες, να με συγχωρείς έχω πάρει γράμμα σου με τις αποδείξεις από το 1997 και δεν κατώρθωσα να σου απαντήσω. Αμέλεια. Και πάλι να με συγχωρείς. Έχω έρθει στην Ελλάδα πολλές φορές και δεν μπόρεσα να σε γνωρίσω αλλά διαβάζω στην εφημερίδα τα Κανδυλιώτικα πόσο εργάζεσαι για το σύλλογο. Συγχαρητήρια σε εσένα και τον αντιπρόεδρο τον Κώστα τον Δάλκο και σε όλα τα μέλη του συλλόγου.

Στέλνω ένα τσεκ με 100 δολάρια. Την αγάπη μου στην κορούλα σου Με αγάπη Καλλιόπη Καρζή Σμέρνες 2 Ιουλίου 2000

Αγαπητή Πόπη
Ελαβα το γράμμα σου και σε ευχαριστώ προσωπικά και όλα τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου για την προσφορά σου. Η αγάπη μας για σας τους ξενιτεμένους είναι μεγάλη και προσπαθούμε να σας ευχαριστήσουμε όσο μπορούμε περισσότερο, γιατί διαπιστώνουμε ότι εσείς είσθε πιο κοντά απ' όλους τους άλλους πατριώτες στο Σύλλογο. Σου στέλνω τους χαιρετισμούς και την αγάπη όλων των μελών του Δ.Σ. και εμού προσωπικά.

Τάσος Οικονομόπουλος
Πρόεδρος του Συλλόγου
MERRILLVILLE INDIANA
24-7-2000

Το όνομά μου είναι Μερκούρης Γεώργιος του Αναστασίου και θέλω μέσω της Τριμηνιαίας Περιοδικής έκδοσης του συλλόγου τον εν Αθήναις και Απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας «Η Πρόδος» να ευχαριστήσω τον ανηψιό μου Νίκο Πετιμεζά για την ωραία πρωτοβουλία να κάνει την εκδρομή με συνεργασία με τα άλλα χωριά που ανήκουν στον ίδιο δήμο. Η συνεργασία όλων των αντιπροσώπων έγινε υποδειγματική και η εκδρομή

έγινε στις 25 Ιουνίου ημέρα Κυριακή. Η επιτυχία έγινε υποδειγματική, η προσέλευση αθρόα, ο Νίκος με τους άλλους ανυπευθύνους γνώριζαν και συστήναν τους προσελθόντες, τα φαγητά άφθονα, τα οποία είχαν δωρηθεί από επιχειρηματίες του Νέου Δήμου, οι ψισταριές κάπνιζαν με σουβλάκια, χορινές μπριζόλες, χοτ ντογκ, μπιφτέκια, άφθονες μπίρες, κόκα κόλα, νερά μπουλιαρισμένα, μέχρι καφέ ελληνικό. Επίσης θέλω να ευχαριστήσω τους ανθρώπους που εργάστηκαν και αυτοί για την επιτυχία.

Πεπερτζάς Δημήτριος, Πεπερτζάς Κώστας, Δρόσος Γεώργιος, Δάλκος Βασίλειος, Πρόκο Μάκης, με τους λεβέντες του τα παιδιά του, τον Βαγγέλη Δημητρώπουλο και όλους τους άλλους από τα άλλα χωριά που εργάστηκαν εξίσου άψογα που δεν ξέρω τα ονόματά τους.

Τον επόμενο χρόνο θα καλέσουμε όλους τους απανταχού Κανδυλιώτες να μας επισκεφτούν και να δουν πως γίνεται, οι υπεύθυνοι των συλλόγων πως εργάζονται και όλοι χάνουν χρόνο και χρήματα. Θέλουν και το κάνουν. Ευχαριστούνται να βλέπουν τους πατριώτες και να μιλούν μαζί.

Εγώ 25 χρόνια ήμουν σύμβουλος και έδινα ότι μπορούσα για το σύλλογό μας. Τώρα εγώ καμαρώνω τους νεότερους και με πρόεδρο τον ανηψιό μου Νίκο Πετιμεζά, άξιος και υπεύθυνος.

Τώρα θέλω να ευχαριστήσω όλους τους άξιους προέδρους που συνεργάστηκαν. Μιχάλη Πρόκο, Κώστα Δεληγιάννη, Κοσμά Δρόσο, και τον Δημήτριο Πετιμεζά, οι αδελφοί Δεληγιάννη και οι αδελφοί Πετιμεζά διέθεταν και διαθέτουν τις αθίσουσές τους για ως συνεδριάσεις του συλλόγου και πάντα με αναψυκτικά και μεζεδάκια. Τους ευχαριστώ και πάντα να συνεχίζεται η αγάπη και η συνεργασία όπως πάντα.

Με εκτίμηση και αγάπη σε όλους τους συμπατριώτες.

Γεώργιος Μερκούρης του Αναστασίου

είναι ότι οι δυο αυτές πηγές έβγαζαν ψάρια.

Η ανάγκη για την εποχή αδηρίτη, Ψάρια ήταν αυτά και κατά συνέπεια βασική τροφή. Αμέσως έβγαλαν μπροστά τα μεγαλεπήβολα σχέδιά τους. Τίμησαν τα αυτοσχέδια δίχτυα τους. Κάθε οικογένεια και το δικό της. Από νωρίς το βράδυ ξεκινούσαν συντροφικές - συντροφικές οι δυνάμειοι ν' αντέξουν στο φοβερό κρύο, στην αψνία, και προπαντός στην περιπέτεια. Η ανάγκη όμως, «όλα τα υπερνικά» και παρόντες στο μεγάλο πανηγύρι, το ψάρεμα, πολλά παλικάρια.

Παίρνουν σειρά και βάζουν τα δίχτυα τους σε όλες τις τρύπες του φράγματος σε όλες τις παραπηγές. Γεμίζουν αυτοί τα μεγάλα ταγάρια τους και τη θέση τους δίνουν σε άλλους συμπατριώτες που περιμένουν. Αυτό θα διαρκέσει όλη τη νύχτα. Μα και όλοι τους θα επιστρέψουν με τα ταγάρια τους γεμάτα από ψάρια. Χόρταιναν όλοι οι Κανδυλαίοι και περιέσσευσαν για να πουλήσουν μερικοί επιτίθειοι στις όμορες κοινότητες Αρκαδίας και Κορινθίας.

Ευλογία Θεού! Είπαν την περίπτωση αυτή τότε οι γεροντότεροι της Κανδύλας. Θεϊκό δώρο λέμε εμείς σήμερα, όταν θυμόμαστε ότι από αυτή την περίπτωση επιζήσαμε.

Τα δύσκολα χρόνια της Κατοχής πέρασαν και μαζί της και η μικρόχολη δεκαετία 1940-1950.

Οι ερασιτέχνες ψαράδες έγιναν μετανάστες του εσωτερικού ή του εξωτερικού και σήμερα διατηρούν ωπές τις αναμνήσεις από τις περιπέτειες αυτές. Οι συνθήκες της ζωής καλύτερες και για τους μόνιμους κατοίκους της Κανδύλας. Φυσικά λοιπόν ήταν να λείψουν οι τέτοιοι είδους περιπέτειες. Πριν από μερικά χρόνια όμως, το ελληνικό δαιμόνιο ξέθαψε από τη λήθη αυτή την περίπτωση και αναλαμβάνει πρωτοβουλία για την αξιοποίηση αυτής της ευκαιρίας, αφού σε σύμμαχό του έχει τις εκκλησίες που του παρέχει η σύγχρονη επιστήμη.

Έτσι, κάποιος κύριος, ξένος για την Κανδύλα και τους Κανδυλαίους κάνει την εμφάνισή του στο χωριό. Με παρηρησία αποκαλύπτει στους υπεύθυνους φορείς του χωριού το σκοπό της επισκέψιμότητάς του. Θέλει - λέει - να ενοικιάσει ή αγοράσει κάποια έκταση μπροστά από τις πηγές του Σιντζιού στην οποία θα δημιουργήσει ιχθυοτροφείο. Η πρότασή του - φαίνεται - δε βρήκε ανταπόκριση και ο ξένος εγκατέλειψε αυτή του την προσπάθεια.

Ακόμα ο συμπατριώτης Δεληγιάννης Χρίστος του Χαράλαμπου, προοδευκτικότητας, ανήσυχου πνεύμα και πρωτοπόρος σε κάθε δραστηριότητα, που αποσκοπεί στην αξιοποίηση κάθε δυνατότητας της περιοχής, και ιδιαίτερα των πηγών και συνεργαζόμενος με άλλους συμπατριώτες μετέβηκε στα Γιάννενα και από το Ιχθυοτροφείο της λίμνης των Ιωαννίνων, πήρε γόνιο πέστροφος τον οποίο και έριξαν στις πηγές του Σιντζιού. Ο γόνιος επέζησε. Βγήκαν πέστροφες, μεγάλωσαν και όχι μόνο Κανδυλαίοι, αλλά και ξένοι ψάρεψαν και γεύτηκαν τη νοστιμιά τους.

Όμως, τα νερά κοινοτικά, που σημαίνει κοινά. Καμιά νομική κατοχύρωση στους πρωτεργάτες της ωραίας αυτής προσπάθειας για επιτήρηση και διαφύλαξη. Αδυναμία στις αρμόδιες υπηρεσίες για παρέμβαση με τα μέσα της σύγχρονης τεχνολογίας. Ελλιπή τα ενδιαφέροντα της πολιτείας. Όλα αυτά στάθηκαν σαν ένας αναστακτικός παράγοντας, που οδήγησε την ανάληψη μιας αξιολόγησης τέτοιας προσπάθειας να πέσει στο κενό με αποτέλεσμα να ξεχαστεί και να παραμείνει σαν μια μικρή γεύση στους πρωτεργάτες προοδευτικούς συμπατριώτες.

Αν και αποτυχημένη η όλη αυτή προσπάθεια σηματοδοτήθηκε θετικά την ύπορξη ενδιαφερόντων. Ύστερα από όλα αυτά και με τις υπάρχουσες σημερινές ευκαιρίες όπως:

1. Τα αναπτυξιακά προγράμματα σε συνδυασμό με τα Μεσογειακά.
2. Τις δυνατότητες εξεύρεσης αρκετής έκτασης ύστερα από την ευκαιρία, που προσδίδουν τα συντελούμενα εκεί έργα του αναδασμού.

Μήπως ύστερα απ' όλα αυτά άγνωστα για τους πολλούς οι αρμόδιες οικείες Υπηρεσίες: Δημαρχία, Νομαρχία, Περιφερειακός Αναπτυξιακός Σύνδεσμος, Υπουργείο Γεωργίας θα πρέπει να δουν την περίπτωση αυτή με ιδιαίτερη ευαισθησία και ν' αναλάβουν κάποιοι την πρωτοβουλία επιστρατεύοντας εξειδικευμένους τεχνοκράτες, συνεργαζόμενοι και τους τοπικούς παράγοντες και προσβούν στη δημιουργία ενός σύγχρονου ιχθυοτροφείου και γιατί όχι και ενός υδροβιότοπου που θα ενίσχυε το εθνικό μας εισόδημα;

Αναμένουμε

ΚΩΣΤΑΣ ΔΑΛΚΟΣ

εκ του Δ/Σ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 27 ΧΡΟΝΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

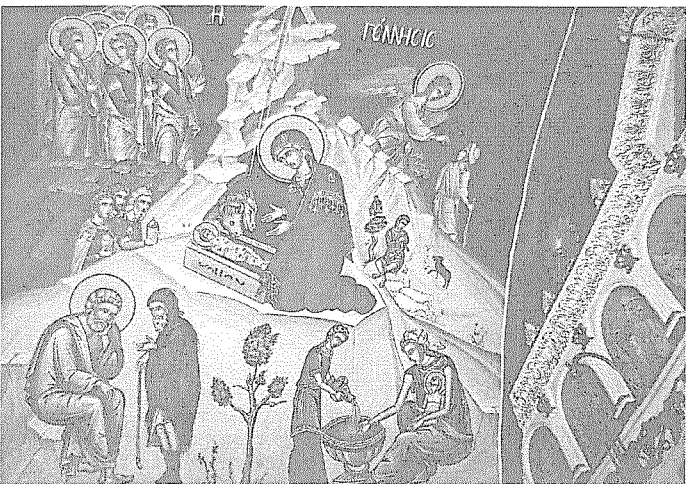
Οι κάτωθι αποφοιτήσαντες από την ΣΤ' Δημοτικού Σχολείου Κανδύλας κατά το έτος 1972-1973 καλούνται να επικοινωνήσουν με την κ. Ελένη Οικονομοπούλου στα τηλέφωνα 01 6543703, 01 6793556, τον κ. Κων/νο Ζιαζιά στο τηλέφωνο 0796 31214 και την κ. Στριφτόμπολα Βασιλική στο τηλ. 01 2582497 προκειμένου να οργανώσουν την πρώτη τους συνάντηση μετά την αποφοίτησή τους.

Ο χρόνος και ο χώρος της συνάντησης θα ανακοινωθούν δια νεωτέρας.

- 1) Δρόσος Αθανάσιος του Δημητρίου
- 2) Εικοσιδέκας Χαράλαμπος του Δημητρίου
- 3) Ευσταθίου Βασιλείου του Γεωργίου
- 4) Ευσταθίου Δημήτριος του Χρήστου
- 5) Ζιαζιάς Κων/νος του Δημητρίου
- 6) Ζερβογιάννης Μιχαήλ του Βασιλείου
- 7) Ηλιόπουλος Παναγιώτης του Χρύσανθου
- 8) Καλκακιώτης Ιωάννης του Παναγιώτη
- 9) Κουλάκης Μιχαήλ του Νικολάου
- 10) Κούτουλας Χρήστος του Αθανασίου
- 11) Κωστούρος Χαράλαμπος του Δημητρίου
- 12) Μερκούρης Δημήτριος του Βασιλείου
- 13) Μερκούρης Κων/νος του Νικολάου
- 14) Πρεβεζιάνος Γεώργιος του Χρήστου
- 15) Προκόπος Παναγιώτης του Βασιλείου
- 16) Σωτηρόπουλος Νικόλαος του Γεωργίου
- 17) Βαρδουιώτη Γεωργία του Δημητρίου
- 18) Δεληγιάννη Παναγιώτα του Παναγιώτη
- 19) Κόνστα Μαρίνα του Κων/νου
- 20) Κωστούρου Φωτεινή του Βασιλείου
- 21) Λαγού Σταυρούλα του Γεωργίου
- 22) Μαθιουδάκη Ιωάννα του Γεωργίου
- 23) Μπελεσιώτη Παναγιώτα του Αναστάση
- 24) Οικονομοπούλου Ελένη του Βασιλείου
- 25) Πρεβεζιάνου Σταματία του Χρήστου
- 26) Προκόπου Αργυρώ του Χρήστου
- 27) Προκόπου Δήμητρα του Χρήστου
- 28) Προκόπου Ιωάννα του Νικολάου
- 29) Στριφτόμπολα Βασιλική Κων/νου

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ & ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ
ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΚΑΝΔΥΛΑΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ
Τηλέφωνο: 0796-31204
πρωτ. 5
Κανδύλα τη 15-8-2000

Σύλλογον Κανδυλιωτών Αμερικής
«ο ΚΕΚΡΩΨ» Truffle's Grove 360
N. Route 53 Itasca Illinois 60143
(630)773-9650 U.S.A.

Ευχαριστήριον

Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ιερού Ναού Γεννήσεως Χριστού Κανδύλας Μαντινείας εκφράζει από μέσης καρδιάς τας ενθέριμους Του ευχαριστίας προς τον Σύλλογον Κανδυλιωτών Αμερικής «ο ΚΕΚΡΩΨ», δια την ανταπόκρισίν του εις την παράκλησίν μας προς ενίσχυσιν της Αγιογραφίας του Ιερού μας Ναού. Ο Κύριος να ευλογή, να αγιάξη και να στηρίξη τα έργα Σας.

Δια το Εκκλ. Συμβούλιον
Μετ' Εγκαρδίων Ευχαριστιών, Ευχών και αγάπης Χριστού
Ο εφημέριος
Ιερέυς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΡΟΚΟΠΟΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Την Χρυσούλα Αναστασίου Δεληγιάννη που πήρε το πτυχίο της Νομικής του Πανεπιστημίου Θράκης συγχαίρω θερμά και της εύχομαι καλή σταδιοδρομία.

Ο θεός της Γεώργιος Κ. Δεληγιάννης
Ιατρός - Παιδίατρος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Οι γονείς μας και εμείς ευχαριστούμε θερμώς όλους τους συγγενείς και φίλους που μας τίμησαν με την παρουσία τους στο γάμο μας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΠΠΟΣ
ΜΑΡΙΝΗ ΠΠΙΟΚΡ. ΝΙΚΟΡΕΤΖΟΥ - ΚΑΠΠΟΥ

ΕΞΩΡΑΙΣΜΟΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ενημερώνουμε τους απα-
ντακού Κανδυλιώτες ότι ήδη
επεραιώθη η επέκταση της
πλατείας μπροστά από τον
Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου και η
αρχική διαμόρφωση του
χώρου για το μνημείο των
αποδήμων Κανδυλιωτών που
απεβίωσαν και ετάφησαν στη
Ξένη. Για την τελική μορφή
του μνημείου αυτού θα μερι-
μνήσει ο Σύλλογος Παλινο-
στούντων του χωριού μας.

Πλέον απ' αυτά και με
βάση την υπάρχουσα πίσωψη
του 1.600.000 δρχ. περίπου
ανετέθη από την επιτροπή η
κατασκευή διαδρόμων, στο
νότιο τμήμα του Νεκροτα-
φείου (αριστερά για τον ει-
σερχόμενο), συνολικού εμβα-
δού 400μ² περίπου με ημερο-
μηνία περατώσεως την 10
Οκτωβρίου 2000.

Εισφορές ελάχιστες. Μό-
νοι οι κ. Χριστίνα Φακλή-
Ευσταθίου προσέφερε το πο-
σό των 50 δολ. ΗΠΑ που
δραχμοποιήθεν απέφερε
18275 δρχ., κ. Ελένη Παπα-
χρήστου - Μπνακάκη δρχ.
20.000 εις μνήμη της αξεκα-
στης γιαγιάς της Ελένης Πα-
παχρήστου (Μπερεκλή) και κ.
Δούκας Γεώργιος του Σταύρου
(Ρήγα) 100 δολλ. Αυστραλίας
δπλ. δρχ. 20.085.

Το έργο που απομένει να
γίνει, ώστε ο χώρος αυτός να
πάρει την μορφή που του
αρμοίξει, είναι τεράστιο. Α-
παιτείται η κατασκευή πολ-
λών διαδρόμων ακόμη και, το
σπουδαιότερο, η επισκευή και
αρμολόγηση του περιμετρικού
μανιτρόικου που, σε πολλά
σημεία, έχει καταρρεύσει.

Η επιτροπή κάνει έκκληση
προς όλους τους έκοντες και
κατέκοντες Κανδυλιώτες του
εσωτερικού και εξωτερικού να
προσφέρουν τον οβολό τους,
ώστε να εκτελεσθεί το όλο
έργο που θα λαμπρύνει τον
χώρο του Νεκροταφείου.

Εκ της Επιτροπής
Εξωραϊσμού

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Εις τον θάνατο του Ευαγγέλου Παπαβασιλείου ιεροψάλτου

Το Σάββατο 12 Αυγούστου 2000
παραμονές της Κοιμ. Θεοτόκου, ο
Πανάγαθος Θεός κάλεσε για πάντα
κονιά του τον πιστόν του υπηρέτη
τον σεβαστόν και αγαπητόν σε όλους
Ευάγγελο Παπαβασιλείου σε ηλικία
88 ετών. Τον Ιεροψάλτη που τίμησε
το αναλόγιο εδώ και μισόν αιώνα.
Όπως όλοι γνωρίζουμε το ψάλλειν
είναι λειτουργήμα και ο ψάλτης
μικρός λειτουργός που ανήκει στον
κατώτερο κλήρο. Αυτό άσκησε για 50
χρόνια χωρίς διακοπή ο μάρμαπα
Βαγγέλης προσφέροντας έργο αγαθό
με ήθος, ιερό ζήλο και συνέπεια.
Πάντα ακούρατος έψαλλε αφιλο-
κερδώς σε όλες τις γιορτές, σε όλα
τα μυστήρια πάντα από το ίδιο
ψαλτήρι του ιδίου Ναού, ακριβής
τηρητής του ΤΥΠΙΚΟΥ της Εκκλη-
σίας. Υπήρξε άνθρωπος που πρόβαλλε
αρετή, ανθρωπιά και ευσέβεια.
Ποτέ δεν παραπονέθηκε για τίποτα,
τα πάντα τα δεχόταν ως ευλογία
Θεού. Τίμος και σωστός οικογενειάρ-
χης αγωνίσθηκε και πρόσφερε παιδιά
και εγγόνια καλούς ανθρώπους στην
κοινωνία που μαζί με την ευχή του
τους αφήνει και αγαθήν Υστεροφη-
μάν.

Ακακος και ευθύς - είχα την
αγαθήν τύχη να συνυπηρετώ μαζί
του για 20 χρόνια ως εφημέριος του
Ιερού τούτου Ναού. Υπήρξε συνεργά-
της και βοηθός άριστος, φίλος
πολύτιμος. Η τιμή και ευγνωμοσύνη

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

(καταχωρούνται ποσά από 10.000 δρχ. και άνω)

Για την ενίσχυση του έργου του Συλλόγου μας προσέφεραν:

1. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ (ΜΠΕΡΕΚΛΗΣ) Χαρ/μπος δρχ. 20.000
2. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ - ΜΗΝΑΚΑΚΗ Ελένη δρχ. 10.000
3. ΚΟΛΛΙΑ Παναγιώτα (50\$) δρχ. 16.625
4. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ Βάσω (50\$) δρχ. 18.275
5. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ - ΦΑΚΛΗ Χριστίνα (50\$) δρχ. 18.275
6. ΔΡΟΣΟΣ Δημήτριος - Ζευγολαπίδου δρχ. 20.000
7. Σύλλογος ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΩΝ Toronto Canada «KONDYLEA» (500δολ. Canada) δρχ. 125.974
8. ΚΑΡΖΗ - SMERNES Καλλιόπη (100\$) δρχ. 37.176
9. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ Γεώργιος του Αναστασίου (25\$) δρχ. 9.294
10. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (ΣΜΕΡΑΔΟΣ) Χαρ/μπος του Γεωργίου Ν. Αφρική (71,19\$) δρχ. 26.466
11. ΣΚΟΝΔΡΑ - ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ Βασιλική του Δημ. δρχ. 10.000
12. Τόκοι, Α' εξαμήνου 2000, λογαρ. Εθν. Τραπεζής δρχ. 40.469
13. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ Δημήτρα του Παναγιώτου, Βύρωνας δρχ. 10.000
14. ΜΟΥΡΚΟΚΩΣΤΑΣ Θεόδωρος, Βύρωνας δρχ. 10.000
15. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (ΧΑΡΜΑΝΤΑΣ) Μιχαήλ του Χαρ. δρχ. 10.000
16. ΠΕΤΜΕΖΑΣ Νικόλαος (50\$) δρχ. 18.300
17. ΠΕΤΜΕΖΑΣ Δημήτριος (50\$) δρχ. 18.300
18. ΠΕΤΜΕΖΑΣ Κων/νος (25\$) δρχ. 9.150
19. ΛΑΓΟΣ Ιωάννης του Παναγιώτου (25\$) δρχ. 9.150
20. ΠΑΣΙΑΛΗΣ Κων/νος του Θεοδώρου (50 δολ. Αυστραλίας) δρχ. 10.850
21. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ (ΣΕΜΗΣ) Γεώργιος του Σωτ. (50 δολ. Αυστραλίας) δρχ. 10.850
22. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (ΛΟΥΤΣΗΣ) Χρήστος του Αντωνίου δρχ. 50.000
23. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (ΜΠΛΟΥΤΑΣ) Χρήστος του Σπύρου δρχ. 10.000
24. ΔΟΥΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (ΡΗΓΑΣ) του Σταύρου (100 δολ. Αυστραλίας) δρχ. 20.085
25. Οι οικογένειες των αδελφών Κων/νου και Γεωργίου ΜΙΧ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ και η μητέρα τους Ελένη, εις μνήμην του ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Μ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ δρχ. 50.000
26. Η οικογένεια Θεοφάνους και Αγγλαίας ΜΕΡΚΟΥΡΗ, εις μνήμην ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Μ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ δρχ. 10.000
27. Η οικογένεια Γιαννούλας Χρ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ, εις μνήμην του ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Μ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ δρχ. 10.000

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΣΤΟ ΣΙΚΑΓΟ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΚΑΝΔΥΛΑΣ ΛΕΒΙΔΙΟΥ ΔΑΡΑ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΠΥΡΓΟΥ

Γράφει ο Φάνης Σ. Δεληγιάννης (Μπλούτας)

Στις 25-6-2000 πραγματοποιήθη-
κε για πρώτη φορά συνεννόηση των
μελών των Συλλόγων ΔΑΡΑ ΚΑΝ-
ΔΥΛΑΣ ΛΕΒΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟ-
ΠΥΡΓΟΥ αυτό ακριβώς έγραφε η
ταμπέλα στην είσοδο του πάρκου
(pick nick) που έγινε η εκδήλωση.
Την πρόταση της συγκεντρώσεως
αυτής την έκανε ο ΚΕΚΡΩΠΑΣ.
Την προηγούμενη ημέρα είχε μια
κακοκαιρία άνευ προηγουμένου.
Την επομένη που εγένετο η συνε-
στίαση, η ημέρα ήταν μία από τις
καλύτερες της χρονιάς. Την όλη
οργάνωση την είχαν οι Πρόεδροι,
τα Δ.Σ. των Συλλόγων και όλα τα
μέλη. Υπήρξε απόλυτη τάξη, χάρη
στην κατανομή των διαφόρων εργα-
σιών σε όλους τους τομείς - πόστα.

Παρευρέθηκαν πάνω από 800 άτομα
και πολλά-πολλά παιδιά. Τα φαγητά
πληθώρα, επάρκεια σε ποσότητα και
ποιότητα. Τα γλυκά πρώτης ποιότη-
τας, ποτά, αναψυκτικά όλων των
ειδών σε αφθονία. Όλα τα ανωτέρω
προσφορά δωρεά επιχειρηματιών
και μελών των Συλλόγων, κατέφθα-
ναν με ημφορηγιά, πάνω από 400
πίτσες έστειλε κάποιος καλός φίλος.
Η μουσική πολύ καλή.

Κυριαρχούσαν τα Δημοτικά, χό-
ρεψαν όλοι οι νέοι άνθρωποι τα
παιδιά. Μπράβο τους. Για όλα τα
παιδιά μικρά, μεγάλα υπήρχαν αρ-
κετά παιχνίδια διαφόρων κατηγο-
ριών. Όλοι έμειναν ευχαριστημένοι
τόσον για την εξυπηρέτηση πολύ δε
περισσότερον για την τάξη. Όλοι
τους συνέβαλαν με άψογο τρόπο.
Τα πάντα δωρεάν. ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑ-
ΡΗΤΗΡΙΑ στους κ.κ. Προέδρους,
στα Δ.Σ., στα μέλη και δωροθέτες.
Ας γίνει παράδειγμα για όλους τους
Συλλόγους εσωτερικού, εξωτερικού
και προ πάντων για την τάξη. Πρό-
εδροι: της Κανδύλας Νίκος Γ. Πε-
τμεζάς δραστήριος, ακούρατος με
θετική προσφορά του Συλλόγου
Κέκροπα που γράφονται στο προη-
γούμενο φύλλο «Τα Κανδυλιώτικα»,
του Λεβιδίου Πάρχας Ευάγγελος,
του Δάρα Γεωργακόπουλος Αντώ-
νιος και του Παλαιόπυργου ο ιατρός
Σιάνης Γεώργιος τον έχω γνωρίσει
όταν ήμουν εκεί Σικάγο. Πριν μερικά
χρόνια έκανε, ως γιατρός, το Αγρο-
τικό στην Κανδύλα.

Στην εκεί Ελληνική παροικία
χαίρει μεγάλης εκτίμησεως για το
μέγεθος της προσφοράς του.

Είναι δημοφιλής, βοηθώντας ό-
λους τους συμπατριώτες προπάντων
σε οικογενειακά θέματα που τόσο
ανάγκη υπάρχει στην σήμερον επο-
χή.

ΚΑΝΔΥΛΑΙΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Στυλιανός Θ. Γιαννακόπουλος
Στρατιωτικός Ιατρός
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
Επιμελητής Ουρολογικής
Κλινικής 401 Γεν. Στρατιωτικού
Νοσοκομείου Αθηνών
Fellow of the European Board of
Urology (F.E.B.U.)
Κολιάτσου 33, Κόρινθος
Τηλ. 0741 83834
0944-668523 Fax: 6775070
Λέχεται Τρίτη
και Πέμπτη 6-9 μ.μ..

ΔΗΜ. ΠΡΟΚΟΠΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Ευάγγελος Γεωργ. Λαρδίκος και η σύζυγός του Αικατερίνη του γένος Αθανασίου Οικονομοπούλου απόχτησαν το πρώτο τους παιδί, αγοράκι, στις 6-7-2000.

- Ο Κων/νος Θεοφ. Σαράντος και η σύζυγός του Παναγιώτα του γένος Αθαν. Δεληγιάννη απόχτησαν το πρώτο τους παιδί, κοριτσάκι, στις 18-7-2000.

- Ο Γεώργιος Μήτρου και η σύζυγός του Ντίνα του γένος Παναγ. Εικοσιδέκα απόχτησαν το πρώτο τους παιδί, αγοράκι, στις 11-7-2000.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο Αντώνης Γ. Ζιαζιάς και η σύζυγός του Γιάννα ήρθαν από τη Ν. Αφρική και εβάπτισαν στις 17-8-2000 το κοριτσάκι τους που ονομάστηκε Μαρία.

- Ο Χαράλαμπος Θεοφ. Βαρδουγιώτης και η σύζυγός του Γεωργία εβάπτισαν το έκτο τους (6ο) παιδί, στις 19-8-2000, που ονομάστηκε Αθανασία.

- Ο Σπύρος Τσολάνας και η σύζυγός του Καλλιόπη του γένος Κων. Δάλλου εβάπτισαν στο Βύρωνα στις 1-10-2000 το αγοράκι τους που ονομάστηκε Ευάγγελος

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

- Ο κ. Χρήστος Πασιαλής και η σύζυγός του Στέλλα κάτοικος Βόλου, βάπτισαν το δεύτερο αγοράκι τους, στο Μοναστήρι του χωριού μας την 26/8/2000.

Μετά τη βάπτισή ακολούθησε δεξίωση στο ΧΑΝΙ της Κανδύλας όπου το φαγοπότι και κέφι κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες.

Το δε όνομα του νεογέννητου είναι Βασίλης - Ιουλιανός όνομα που προέρχεται από τους δύο γονείς της Στέλλας Βασίλης Ιουλία. Ευχόμαστε να ζήσει και να προκόψει ο νεοφώτιστος.

- Ένα γλυκό Αυγουστιάτικο απόγευμα η δική μας Μελίσα έγινε περισσότερο δική μας αποφασίζοντας να βαπτισθεί Χριστιανή Ορθόδοξη στο Μοναστήρι του χωριού μας.

Η βάπτισή της Μελίσσας, κόρης της Αθανασίας (Σούλης) Κούσουλα και του Jeen-Roger Bonneton έγινε στις 17 Αυγούστου στις 7 το απόγευμα στο Μοναστήρι της Κοίμησης της Θεοτόκου Κανδύλας με μονούς την κα Αθηνά Γιαννιά - Οικονομοπούλου και τον κο Μιχάλη Δεληγιάννη το δε όνομα που δόθηκε σ' αυτήν είναι: Μελίσα - Θεοδώρα.

Η τελετή της βάπτισής ήταν ιδιαίτερα συγκινητική η δε νεαρή Μελίσα, ήδη δευτεροετής φοιτήτρια, σε Πανεπιστήμιο του Καναδά, έδειχνε να ζει ξεχωριστά αυτή την συνειδητή επιλογή της και σαν αληθινός άγγελος, ντυμένη στα λευκά, σκόρπιζε τη δροσιά και την χαρά της σε όλους τους καλεσμένους.

Μετά τη βάπτισή ακολούθησε τραπέζι και γλέντι στο Χάνι Κεφαλοβρύσου των αδελφών Ξηρογιάννη.

Τα εδέσματα ασυναγώνιστα σε γεύση από τη χρυσοχέρα κυρά - Τασία το δε γλέντι που ακολούθησε έκανε ακόμα και κείνο το Αυγουστιάτικο φεγγάρι να ζηλέψει.

Οι συμμετέχοντες, κυρίως νέοι, διασκέδασαν χορεύοντας σ' όλους τους ρυθμούς μέχρις αργά τη νύχτα, αριστοτεχνικά επιλεγμένους από τον Μπάμπη Προκόπο (γιό του ιερέα Δημήτρη Προκόπου).

Η βραδιά έκλεισε με τις νότες του μοναδικού στο μουζούκι Φώτη (εγγονό του Φώτη Δεληγιάννη) τον οποίο συγχαίρω ιδιαίτερα.

Ευχή από όλους μας στην νεοφώτιστη Μελίσα - Θεοδώρα να ζήσει και αληθινά να ευτυχίσει.

Ελένη Οικονομοπούλου - Νούτσου

- Πάλι στον Ιερό Ναό Κοίμησης της Θεοτόκου του Μοναστηριού μας την Κυριακή 27 Αυγούστου ε.ε., το απόγευμα, έγινε η βάπτισή των παιδιών, κόρης και γιού, της οικογένειας κ. Σπύρου και Χαρίκλειας Κουλάκη, με ανάδοχους για την κόρη τον κ. Παναγιώτη Αλ. Γεωργαντόπουλο,

φοιτητή της Θεολογίας και για τον γιό την δεσποινίδα Χριστίνα Αναστ. Οικονομοπούλου, καθηγήτρια Γαλλικής φιλολογίας. Στην χαριτωμένη κόρη, που φαινόταν ότι είχε επίγνωση της ιερής στιγμής, λόγω της ηλικίας της των πέντε χρόνων, εδόθη το όνομα Παναγιώτα. Μετά το μυστήριο η νεοφώτιστη δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει τους καλεσμένους από μικροφώνου με την φράση: «Σας ευχαριστώ που ήρθατε ν' ακούσετε το όνομά μου!»

Στον κλασιάρη γιό, ο οποίος, όπως φάνηκε, βρέθηκε σ' άγνωστο περιβάλλον, εδόθη το όνομα Νικόλαος. Το τραπέζι έγινε, επίσης στο Χάνι του Κεφαλοβρύσου με πολυάριθμη συμμετοχή των καλεσμένων και με πλούσια εδέσματα: Γουρνοπούλα της σουβλάς, ορεκτικά, σαλάτες, τυριά, άφθονο κρασί, ποτά, αναψυκτικά.

Επακολούθησε γλέντι με ζωντανή μουσική από δημοτική ορχήστρα με χορό και καθολική σ' αυτόν συμμετοχή των καλεσμένων.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεοφώτιστα παιδιά με υγεία, χαρές και πρόοδο.

Αναστ. Οικονομοπούλου
ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Ο Βασίλειος Χρ. Μπίσινας και η Αγγελική Βασιλ. Ζιαζιά αρραβωνιάστηκαν στις 22-7-2000.

- Ο Παναγιώτης Χαρ. Μούργελας και η Μαριάννα Γεωργ. Κουμαρέλα, από το Λεβίδι, αρραβωνιάστηκαν στις 22-7-2000.

Ευχόμαστε να ζήσουν και καλά στέφανα.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΤΟΡΟΝΤΟ

- Μέσα σε άγιο περιβάλλον και με απόλυτον εθιμοτυπία, την 16ην Ιουλίου εναεστός έτους έγιναν οι γάμοι της κόρης του συμπατριώτη μας και φίλου κ. Κωνσταντίνου και της Φωτεινής Μανιάτη, και εγγονής του φίλτατου Χρυσάνθου Ηλιόπουλου, μετά του κ. Γεωργίου Παπαδάτου υιού του Κου και Κας Κυριάκου Παπαδάτου. Μετά το πέρας του μυστηρίου, που έγινε εις την εκκλησίαν των Αγίων Πάντων, οι προσκεκλημένοι άνω των 250, προσήλθαν σε μια ανθοστόλιστη αίθουσα όπου επακολούθησε λουκούλλειο δείπνο, και το γλέντι εσυνεχίστηκε μέχρι των πρωινών ωρών.

- Επίσης την Κυριακή 23ην Ιουλίου ε. έτους ετελέσθησαν οι γάμοι του κ. Γεωργίου Βελέντζα γιού του Κωνσταντίνου και της Μαρίας Βελέντζα το γένος Μερκούρη.

- Ο Νίκος Σαμαράς και η Γεωργία Ιωαν. Ξηρογιάννη παντρεύτηκαν στις 29-7-2000 στο Καισαρι Κορινθίας.

- Ο Αλέξανδρος Κάππος του Γεωργίου και της Μαρίας το γένος Νικολάου Αρόσος και η Μαρίνη Ιπποκρ. Νικορέτζου παντρεύτηκαν στις 8-9-2000 στο παρεκκλήσιο Αγίου Κων/νου - κτήμα Γ. Νάσιουτζικ Παλλήνης Αττικής.

- Ο Χρήστος Αναστ. Λιάκουρας, γιατρός ουρολόγος και η Βίρνα Γεωργάλα, γιατρός δερματολόγος, κόρη των γιατρών Γεωργίου Γεωργάλα και Σοφίας Π. Ζερβογιάννη, παντρεύτηκαν στις 9-9-2000 στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου στο κτήμα «Πεντελικόν» της Βαρυπόμπης.

- Ο Πάρης Σωτ. Γιανναδάκης και η Κατερίνα Ιωαν. Δημητροπούλου παντρεύτηκαν στις 9-9-2000 στον Ιερό Ναό «Κοίμησις Θεοτόκου» Βάρκιζας.

- Ο Κων/νος Ευαγγ. Δρόσος και η Παναγιώτα Γεωργίου Καρζή παντρεύτηκαν στις 30-9-2000 στην Κανδύλα.

Ευχόμαστε στα νέα ζευγάρια να ζήσουν και να ευτυχίσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 25-7-2000 πέθανε και εκηδεύτη στην Αθήνα ο Χρήστος Ιωάννου Κουιμελής (Κουνιαντής), ετών 61.

- Στις 12-8-2000 πέθανε στην Αθήνα και εκηδεύτη στην Κανδύλα ο Ευάγγελος Μιχ. Παπαβασιλείου, ετών 88.

- Στις 15-8-2000 πέθανε και εκηδεύτη στην Κανδύλα η Ιφιγένεια σύζ. Χρήστου Ευσταθίου το γένος Κων. Κοσμά, ετών 84.

- Στις 21-8-2000 πέθανε και εκηδεύτη στη Μελβούρνη Αυστραλίας ο Παναγιώτης Γεωργ. Εικοσιδέκας (Τάκης Κλιμέντζου), ετών 69.

- Στις 22-8-2000 πέθανε και εκηδεύτη στη Μελβούρνη Αυστραλίας η Σταυρούλα σύζ. Κων/νου Αντωνόπουλου, το γένος Θεοφ. Σδράλλη, ετών 68.

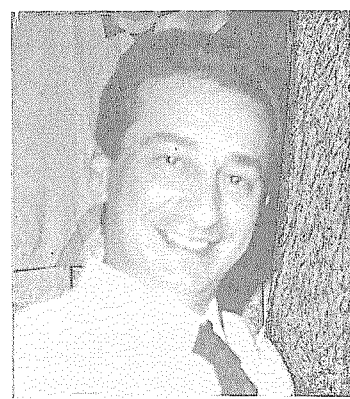
- Στις 23-8-2000 πέθανε στην Αθήνα και εκηδεύτη στην Κανδύλα η Ευφροσύνη σύζ. Κων/νου Κώνστα, το γένος Δήμου Ρουμελιώτη, ετών 73.

- Στις 26-8-2000 πέθανε και εκηδεύτη στην Κανδύλα η Σταυρούλα χήρα Χρήστου Παπασπυρίδη το γένος Βασίλ. Στριφτόπουλα, ετών 87.

- Στις 18-9-2000 πέθανε και εκηδεύτη στην Κανδύλα η Χαρίκλεια σύζ. Χρήστου Ηλιοπούλου το γένος Βασ. Δημητροπούλου ετών 87.

- Την 1-10-2000 πέθανε στο Σικάγο των Η.Π.Α. και στις 3-10-2000 εκηδεύτη εκεί ο Ευάγγελος Μιχ. Κουιμελής, ετών 83.

Τους οικείους των εκλιπόντων συλλυπούμεθα εγκαρδίως

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΜΙΧ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ

Στις 25-9-2000 εδολοφονήθη από συμμορία κακοποιών στο Ντέρμπαν Νοτ. Αφρικής, στην είσοδο του καταστήματός του, ο συμπατριώτης μας Παναγιώτης Κωστόυρος του Μιχαήλ και της Ελένης το γένος Αντ. Προκοπίου, ετών 41.

Μεγάλωσε στην Ελλάδα, πήρε από Τεχνική Σχολή το πτυχίο Τορναδόρου - Μηχανολόγου και άσκησε το επάγγελμα αυτό με επιτυχία μέχρι το 1985 όπου έφυγε για το Ντέρμπαν της Ν. Αφρικής ύστερα από πρόσκληση του αδερφού του Κώστα.

Από το γάμο του, που έκανε εκεί μια διαλύθηκε αργότερα, απόχτησε μια κόρη, την Θεοδοσία, που είναι τώρα 6 ετών.

Ήταν ένας νέος με ζωντάνια, με ανήσυχον πνεύμα, εργατικός, ευγενικός, πρόθυμος, καλοσυνάτος κι έχαιρε μεγάλης εκτίμησης από τους ανθρώπους που συναναστρεφόταν, τόσο στην Ελληνική Κοινότητα του Ντέρμπαν, όσο και στο χωριό μας.

Η σορός του μεταφέρθη στην Κανδύλα και ενταφιάσθη στις 3-10-2000.

Το νεκρό αποχαιρέτησε στην εκκλησία του Χριστού η Παναγιώτα Βασιλ. Μερκούρη, εκφράζοντας και τις ευχαριστίες των οικείων του, με τα εξής λόγια:

«Οι οικείοι - συγγενείς μέσα στον πόνο τους και τη θλίψη τους, για το μεγάλο κακό που τους βρήκε, αισθάνονται πως πρέπει να ευχαριστήσουν όλους εσάς, που βρίσκεστε εδώ, στον ιερό ναό, για το στερνό αντίστον πολυαγαπημένο Παναγιώτη μας.

Όλους εσάς, που σταθήκατε από την πρώτη στιγμή, όλες αυτές τις δύσκολες μέρες κοντά στην οικογένειά μας. Η συμπαράστασή σας αυτές τις δύσκολες ώρες ήταν μεγάλη κι εκφράστηκε με κάθε μέσο: τηλέφωνο, φαξ, επίσκεψη, γράμματα. Ήταν πολύτιμη και σας ευχαριστούμε.

Εσάς ακόμη, όλους που ήρθατε από Αθήνα, Κόρινθο, Τρίπολη, Ναύπλιο, Πάτρα και Κύπρο. Και αυτούς που για διαφόρους λόγους, δεν μπόρεσαν να παραβρεθούν στην κηδεία, ιδιαίτερος τον Θεοφάνη Παν. Μερκούρη. Όλους τους συγγενείς από το εξωτερικό, που δεν είχαν τη δυνατότητα να παραβρεθούν όπως φίλοι και κουμπάροι από Αμερική, Αυστραλία, Αφρική ακόμα και Κύπρο.

Ιδιαίτερα, όμως, πρέπει να σταθούμε και να ευχαριστήσουμε δημο-

σίως την οικογένεια Δημητρίου Ζερβογιάννη.

Και ειδικότερα το Δημήτριο Ευαγγ. Ζερβογιάννη που από την πρώτη στιγμή βρέθηκε στο πλευρό του Παναγιώτη, χωρίς να υπολογίσει τον χρόνο, την κόουραση και την συναισθηματική φόρτιση. Ο Δημήτρης παραμερίζοντας τις υποχρεώσεις του, την οικογένειά του, την επιχείρησή του, πρόσφερε επί μια εβδομάδα τις υπηρεσίες του για τις διαδικασίες που χρειάζονται για τη μεταφορά του Παναγιώτη στην πατρίδα του, την γενέτειρά του και κοντά στους δικούς του. Ο Δημήτρης Ζερβογιάννης ήρθε από την Νότιο Αφρική, συνοδεύοντας τη σορό του Παναγιώτη, χωρίς, βέβαια, να παραλείψει να προσφέρει τις απαραίτητες τιμές, στον νεκρό, κάνοντας νεκρώσιμη δέηση, στον ιερό ναό Αγίας Τριάδας στο Ντέρμπαν.

Θέλουμε επίσης, να ευχαριστήσουμε: τον γιατρό Παναγιώτη Θεοφάνους Μερκούρη που βοήθησε και αυτός, προσφέροντας επί μια εβδομάδα υλικές και ηθικές υπηρεσίες και για τον όμορφο λόγο που απήγγειλε στη νεκρώσιμη ακολουθία στο Ντέρμπαν.

Επιπλέον

Τον γιατρό και φίλο του Δημόπουλο Γεώργιο που τον πήρε στα χέρια του και τον μετέφερε στο νοσοκομείο, χωρίς όμως να αποφευχθεί το μοιραίο, για τον Παναγιώτη μας. Να ευχαριστήσουμε ακόμα:

Τον Παναγιώτη Χρήστου Μερκούρη.

Την Φανή Ιωάννου Ζερβογιάννη. Την οικογένεια Στέλιου Τσεπούρα.

Τον φίλο του Χρήστο Ιωάννου, που ήρθε μαζί με τη σορό του Παναγιώτη από την Νότιο Αφρική.

Τον Λάτρου Φλιάσκο. Τον πρόξενο της Ελληνικής Πρεσβείας στο Ντέρμπαν.

Τον ιερέα της Αγίας Τριάδος, κοινότητας Ντέρμπαν.

Τον πρόεδρο κοινότητας Ντέρμπαν.

Όλους τους Κανδυλιούς, Έλληνες και ξένους που παραβρέθηκαν στην νεκρώσιμη ακολουθία, στον ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Ντέρμπαν.

Όλους τους φίλους και γνωστούς που άφησαν λουλούδια στον τόπο της τραγωδίας για την μνήμη του Παναγιώτη μας.

Την Φωτούλα Χρήστου Μερκούρη που ήρθε από την Αγγλία, για το στερνό αντίστον Παναγιώτη.

Ευχαριστούμε όλους αυτούς που κατέθεσαν χρήματα εις την μνήμη του Παναγιώτη στον ιερό ναό Αγίας Τριάδος Ντέρμπαν.

Οι οικείοι κάνουν θερμή παράκληση στον Θεό, ο Παναγιώτης να είναι ο τελευταίος Έλληνας που αφήνει το αίμα του στην Νότιο Αφρική, κατ' αυτόν τον τρόπο, γιατί πριν από 8 χρόνια νιώσαμε τον ίδιο αβάσταχτο πόνο, όταν χάσαμε τον Χρήστο Π. Μερκούρη.

Τέλος ευχόμαστε καμία άλλη μάνα να μην γευτεί την πίκρα, τον πόνο και την θλίψη για το χαμό του παιδιού της. Καμία σύζυγος να μην ντυθεί στα μαύρα, κανένα παιδί να μην μείνει ορφανό και όλοι να γυρίσουν στην πατρίδα τους γεροί και ακέρατοι. Όλοι, από τα βήθη της καρδιάς να τον συγχωρέσουμε και ο Θεός να τον αναπαύσει.

Αντίο γλυκέ μας Παναγιώτη».

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ

Κατέθεσαν χρήματα, αντί στεφάνων, που θα διατεθούν υπέρ του Ι. Ναού του Χριστού και του Νεκροταφείου Κανδύλας: η κόρη του Θεοδοσία Κωστόυρου, η μητέρα του Ελένη Χα Μ. Κωστόυρου, οι οικογένειες των αδελφών του Κων/νου και Γεωργίου Μ. Κωστόυρου, οι οικογένειες: Θεοφάνους Π. Μερκούρη, Βασίλειου Π. Μερκούρη, Γιαννούλας Χας Χρ. Μερκούρη, Παναγιώτου Αντ. Προκοπίου, Αντωνίου Π. Προκοπίου, ο εξάδερφός του Κων/νος Π. Προκοπίου και άλλοι ανωνύμως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
(ΠΡΙΑΜΟΣ)

Μισό αιώνα ψάλτης στο Χριστό. Με τη χαρακτηριστική ένρινη φωνή

του...

Υστερα από σύντομη ασθένεια έφυγε για το μεγάλο ταξίδι.

«...ένθα απέδρα πάσα λύπη, ένθα ουκ εστι πόνος...».

Φράσεις που τόσες φορές είχες ψάλλει Μπάραμπα Βαγγέλη...

Είμαστε σίγουροι ότι εκεί που πας θα βρεις πράγματι τη γαλήνη.

Η τιμιότητά σου και η συνέπειά σου η αφοσίωσή σου στα θεία, σου δίνουν αυτό το δικαίωμα...

Αιώνια σου η μνήμη.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΝΗΜΗ
ΤΗΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΚΩΝ. ΚΟΣΜΑ

Στις 15 Αυγούστου, ανήμερα της Παναγίας, έφυγε από κοντά μας η Ιφιγένεια Ευσταθίου, το γένος Κωνσταντίνου Κοσμά.

Το μεγάλο, χωρίς γυρισμό ταξίδι είχε ξεκινήσει αρκετές μέρες νωρίτερα και με την όψη γαληνεμένη και τη συμπαράσταση των παιδιών και εγγονιών της περίμενε τον Αρχάγγελο να παραδώσει την ευγενική και καλωσυνάτη ψυχούλα της.

Αυτές οι λέξεις: ευγενική και καλωσυνάτη χαρακτηρίζουν τη θεία Ιφιγένεια. Μια παρουσία ξεχωριστή, διακριτική, έναν άνθρωπο που μας αποκαλούσε πάντα με το υποκοριστικό μας και τώρα που έφυγε αισθανόμαστε ότι μεγαλώσαμε ξαφνικά.

Η Ιφιγένεια, κόρη του αιμνήστου δασκάλου Κωνσταντίνου Κοσμά και εγγονή του Παπα-Δημήτρη Παπασπυρίδη, τίμησε με το ήθος και τη ζωή της την καταγωγή και τις διδασχές που πήρε και από τους δύο, αν και δεν πρόλαβε να τους γνωρίσει καλά.

Ο πατέρας της πέθανε νεώτατος αφήνοντας τη γυναίκα του Παναγιώτα το γένος Παπα-Δημήτρη Παπασπυρίδη, χήρα με τέσσερα μικρά παιδιά, χωρίς στήριξη και οικονομικούς πόρους. Τα χρόνια δύσκολα και οι δυνατότητες για υλική υποστήριξη από τους άλλους συγγενείς περιορισμένες. Απεριόριστη ωστόσο η αγάπη και η ηθική συμπαράσταση.

Αγάπη που δημιούργησε και στηρίζε ακόμη ακατάλυτους δεσμούς ανάμεσά μας. Και τα τέσσερα παιδιά της οικογένειας (Ηλίας, Καλλιόπη, Ιφιγένεια και Ευδοκία) διακρίνονται στο σχολείο. Ο Ηλίας σπουδάζει στη Φιλοσοφική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και συνεχίζει τις σπουδές του στην Αγγλία, η Ευδοκία τελειώνει την Παιδαγωγική Ακαδημία και εργάζεται ως δασκάλα, η Καλλιόπη γίνεται σύζυγος καθηγήτη και η Ιφιγένεια νυμφεύεται το Χρήστο Ευσταθίου και παραμένει στο χωριό, κρατώντας «ανοιχτό» το πατρικό της σπίτι.

Το ήθος των δύο παιδιών της του Παναγιώτη και της Ευσταθίας, αντιπροσωπεύουν την αγωγή που τους έδωσε ως μητέρα ενώ η κοινωνική και οικογενειακή τους προκοπή την αντίδοσε για τους κόπους και της έδωσε μεγάλη ικανοποίηση.

Τα προβλήματα υγείας, στα τελευταία χρόνια της ζωής της, περιορίσαν αρκετά τις δραστηριότητές της, η νοικοκυρωσύνη της, η ομορφιά της, η ευγένεια του χαρακτήρα της και η στωικότητα δεν την εγκατέλειψαν όμως ποτέ.

Τη θεία Ιφιγένεια κατευόδωσαν ο άντρας, τα παιδιά, τα εγγόνα και τα αδέρφια της, συγγενείς, φίλοι και δεκάδες πατριώτες, κάτοικοι του χωριού αλλά και επισκέπτες που βρέθηκαν τις μέρες εκείνες στην ιδιαίτερη πατρίδα και θεώρησαν υποχρέωσή τους να της αποδώσουν τον ύστατο χαιρετισμό.

Καλό ταξίδι, γλυκεία μας θεία Ιφιγένεια και μην ξεχάσεις τα χαιρετίσματα - συμπαθάτε μας αλλά ούτε μήλα ούτε κυδώνια μας βρέθηκαν - σ' όλους αυτούς με τους οποίους μας έδεναν δεσμοί ακατάλυτοι αιματος και αγάπης: Στον παππούλη του ΠαπαΔημήτρη, την παπαδιά Μαρίνα, το γιό τους το Χρήστο και στις παπαδοπούλες: την Παναγιώτα τη μάνα σου, τη Χριστίνα τη γιαγιά μου, τη Μαρία, τη Γεωργία, την Ασπασία και την Κατερίνα.

Χριστίνα Β. Οικονομοπούλου

